

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314010293
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6314010293.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a prísediacich Jána Bačkovského a Zoltána Sojaka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. januára 2015 v trestnej veci obžalovaného L. V. takto

rozhodol:

obžalovaný L. V. H. L. W. C. , nar. XX. H. XXXX v X., trvale bytom P.,
Š. XXX/X, t.č. vo väzbe P. Ú. H. Ú. X. X.,

sa uznáva za vinného

zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a,b,e, ods.2 písm.d Tr.zák.
pretože

od presne nezisteného dňa, najneskôr od 1. septembra 1999 do 5. februára 2014, v mieste spoločných bydlísk, kde býval so svojou manželkou T. V., najmä keď bol pod vplyvom alkoholu, túto napádal tak, že v byte v obci V., D.. V.Á. Č.. XXX na ňu opakovane fyzicky útočil tak, že ju udieral do rôznych častí tela, avšak jej pritom nespôsobil závažnejšie zranenia, vyčítal jej vzhľad, držal ju pred zrkadlom, nadával jej, že je rapavá, po presťahovaní do obce P., D.. V. Č.. XX v byte v takomto konaní s určitými časovými prestávkami pokračoval, viackrát ju zbil a vulgárne jej nadával, od roku 2007 po zakúpení bytu v obci P., Š. Č.. XXX/X v takomto správaní ďalej pokračoval, od novembra 2012 v nočných hodinách, počas víkendov a viackrát aj cez týždeň, ju po návrate z pohostinstva budil, vulgárne jej nadával, že je cundra, že čo má čo zdochýnať, čo robila celý deň, fyzicky ju napádal, sťahoval ju z postele, prikazoval jej spať na zemi, kde ju kopal, ťahal za vlasy, najmenej trikrát a to v rokoch 2007, 2010 a 2013 ju v nočných hodinách vytlačil z bytu na schodište a zamkol dvere, v dôsledku čoho musela spať v pivnici a u susedy, počas celého obdobia si pod vplyvom alkoholu od nej viackrát vynútil pohlavný styk, v dôsledku fyzických útokov jej viackrát spôsobil modriny na rukách v oblasti ramien, na nohách, na chrbte a škrabance na chrbte, taktiež v presne nezistenom dni október 2013 na vchodových dverách ich spoločného bytu vymenil zámok, neodovzdal jej kľúč a do bytu ju nepustil, a keď sa dňa 3. októbra 2013 odsťahovala aj s ich maloletými deťmi ku svojej švagrinej, čakával ju ráno približne o 5.00 hod. pred budovou školy v obci Valaská, kde pracovala, pričom jej vulgárne nadával a tiež ju fyzicky napadol tak, že ju udrel päťou do tváre a následne v polovici októbra 2013, keď sa odsťahovala ku svojej mame v obci V., V.Á. XXX ju taktiež ráno čakával približne o 5.00 hod. na autobusovej zastávke v obci Valaská, sprevádzal ju do jej práce, pričom jej vulgárne nadával, preto musela navštíviť lekára, aby jej predpísal lieky na zlepšenie psychického stavu, nakoľko jej cestou do práce bolo zle, boľ ju žalúdok a bála sa, preto sa snažila zabezpečiť si doprovod, zároveň jej často telefonoval s tým, že ju zničí, kým bude chodiť do roboty, že má dať výpoveď a od 15. januára 2014 jej tiež posielal SMS správy s rôznym vulgárnym obsahom, prečo nedvíha, či sa kúruje, že zle robí, čo robí, že každého klame, že má dať výpoveď a že ju nechce vo Valaskej vidieť, v dôsledku tohto jeho konania T. V. trpela pocitom neustáleho ohrozenia, pocitmi úzkosti aj so psychosomatickými symptómami ako nechutenstvom, nespavosťou, bolesťami žalúdka,

chudnutím, čo u nej vyústilo až do ľahkého anxiózneho syndrómu a depresívnej poruchy stredného stupňa

t e d a

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddychu, spánku a bývania a neodôvodnením obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý mala právo užívať a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas),

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods.2 Tr.zák., § 37 písm.m Tr.zák., § 38 ods.2,4,8 Tr.zák., § 39 ods.1,3 písm.d Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods.2 písm.c,d, ods.4 Tr.zák. sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické ústavné liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd zistil tento skutkový stav:

od presne nezisteného dňa, najneskôr od 1. septembra 1999 do 5. februára 2014, v mieste spoločných bydlísk, kde býval so svojou manželkou T. V., najmä keď bol pod vplyvom alkoholu, túto napádal tak, že v byte v obci V., D.. V. Č.. XXX na ňu opakovane fyzicky útočil tak, že ju udieral do rôznych častí tela, avšak jej pritom nespôsobil závažnejšie zranenia, vyčítal jej vzhľad, držal ju pred zrkadlom, nadával jej, že je rapavá, po presťahovaní do obce P., D.. V. Č.. XX v byte v takomto konaní s určitými časovými prestávkami pokračoval, viackrát ju zbil a vulgárne jej nadával, od roku 2007 po zakúpení bytu v obci P., Š. Č.. XXX/X v takomto správaní ďalej pokračoval, od novembra 2012 v nočných hodinách, počas víkendov a viackrát aj cez týždeň, ju po návrate z pohostinstva budil, vulgárne jej nadával, že je cundra, že čo má čo zdochýnať, čo robila celý deň, fyzicky ju napádal, sťahoval ju z postele, prikazoval jej spať na zemi, kde ju kopal, ťahal za vlasy, najmenej trikrát a to v rokoch 2007, 2010 a 2013 ju v nočných hodinách vytlačil z bytu na schodište a zamkol dvere, v dôsledku čoho musela spať v pivnici a u susedy, počas celého obdobia si pod vplyvom alkoholu od nej viackrát vynútil pohlavný styk, v dôsledku fyzických útokov jej viackrát spôsobil modriny na rukách v oblasti ramien, na nohách, na chrbte a škrabance na chrbte, taktiež v presne nezistenom dni október 2013 na vchodových dverách ich spoločného bytu vymenil zámok, neodovzdal jej kľúč a do bytu ju nepustil, a keď sa dňa 3. októbra 2013 odsťahovala aj s ich maloletými deťmi ku svojej švagrinej, čakával ju ráno približne o 5.00 hod. pred budovou školy v obci Valaská, kde pracovala, pričom jej vulgárne nadával a tiež ju fyzicky napadol tak, že ju udrel päťou do tváre a následne v polovici októbra 2013, keď sa odsťahovala ku svojej mame v obci V.L., V. XXX ju taktiež ráno čakával približne o 5.00 hod. na autobusovej zastávke v obci Valaská, sprevádzal ju do jej práce, pričom jej vulgárne nadával, preto musela navštíviť lekára, aby jej predpísal lieky na zlepšenie psychického stavu, nakoľko jej cestou do práce bolo zle, bolel ju žalúdok a bála sa, preto sa snažila zabezpečiť si doprovod, zároveň jej často telefonoval s tým, že ju zničí, kým bude chodiť do roboty, že má dať výpoveď a od 15. januára 2014 jej tiež posielal SMS správy s rôznym vulgárnym obsahom, prečo nedvíha, či sa kúruje, že zle robí, čo robí, že každého klame, že má dať výpoveď a že ju nechce vo Valaskej vidieť, v dôsledku tohto jeho konania T. V. trpela pocitom neustáleho ohrozenia, pocitmi úzkosti aj so psychosomatickými symptómami ako nechutenstvom, nespavosťou, bolesťami žalúdka, chudnutím, čo u nej vyústilo až do ľahkého anxiózneho syndrómu a depresívnej poruchy stredného stupňa.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa s poškodenou brali z lásky v auguste 2000, pričom syn sa im narodil už 2. júna 1999 a ak by mal poškodenú týrať ako mu je kladené za vinu už od 1. septembra 1999, tak je nelogické, aby s ním uzavrela následne manželstvo a chcela mať aj druhé

dieťa. Najprv bývali na Heľpe u svokrovcov, kde nemali väčšie problémy okrem toho, že svokor do neho rýpal, keď bol pod vplyvom alkoholu. Keď ich svokra vyhodila, najprv bývali vo Valaskej u jeho rodičov, kde neboli žiadne problémy, potom 7 rokov od roku 2000 bývali v podnájme v byte, ktorý prerobil a potom si kúpili s poškodenou byt, tiež vo P., B. D.. Š.. Počas spolužitia dochádzalo medzi ním a poškodenou k menším nezhodám, ako v každom manželstve, išlo o bežné hádky, pri ktorých poškodenú ani fyzicky nenapádal, ani psychicky netýral. Hádky vznikali najmä preto, že poškodená na neho žiarila a podozrievala ho, že chodí za inými ženami. Počas týchto rokov spolu normálne intímne žili. Určité problémy nastali až vtedy, keď ho prepustili z práce z Hronca, pracovný pomer skončil v máji 2013, avšak už od decembra 2012 bol práceneschopný. Z tohto dôvodu mal nižší príjem, čo mu poškodená vykrikovala s tým, že sa nevie postarať o rodinu. Od apríla 2013 začal bývať na záhradnej chatke, ktorú strážil pred zlodejmi, kde sa zdržiaval až do októbra 2013, kedy odišiel za prácou do Trenčína. Na chatku chodila za ním aj poškodená s deťmi, v tom čase začínal mať podozrenie, že si poškodená dopisuje s nejakým mužom, najprv to neriešil, ale koncom septembra 2013 zistil, že je to pravda, týkalo sa to aj intímnych vecí. Dokonca sa poškodená s dotýčným radila ako sa ho zbaviť a bol tam aj nápad, aby ho udala, lebo je v podmienke a bude mať pokoj. Dopisovali si cez internet, pričom poškodená tak robila aj od susedy J. J.. Jeho sa to dotklo, nahneval sa a 3. októbra 2013 povedal poškodenej, aby sa pobalila a išla za tým, s kým si píše. Poškodená bývala 2 týždne u jeho sestry a potom odišla na Heľpu. On si našiel prácu v Trenčíne, kde pracoval až do decembra 2013, domov chodil len každý druhý víkend. Ešte pred odchodom do Trenčína zlomil zámok niekedy v polovici októbra 2013, ktorý vymenil, nové kľúče dal poškodenej do poštovej schránky. Poškodená mohla byť užívať, podľa neho tam aj chodila, veď v novembri 2013 sa tam aj stretli. Vtedy sa rozprávali už aj o rozvode a majetkových veciach. Neskôr mu povedala, že podala návrh na rozvod manželstva s tým, že ich byt si nechá on. To však zmenila a tvrdila, že prečo by mala ona odísť z bytu, keď patrí aj jej. Od konca decembra 2013 pracoval vo Vlkanovej, kde sa zdržiaval celý deň. Podľa neho s poškodenou normálne komunikovali, celé sa to zmenilo, keď jej povedal, že niektoré veci použije proti nej. Poškodená zobrala z bytu ich počítač, taktiež aj foťák a zmizol aj dokument, v ktorom bolo uvedené, že sa poškodená vzdáva nároku na byt. Dňa 5. februára 2014 bol na UPSVaR v Brezne, kde ho predvolali ohľadne rozvodového konania. V ten deň ráno našiel v poštovej schránke kľúčik od bytu, kde ho približne pred tromi mesiacmi odložil, ale bol pri ňom aj krúžok, ktorý používala poškodená pri svojich kľúčoch. V ten deň sa rozprávali s poškodenou v Brezne, táto zotrvala na tom, že sa bytu nevzdá kvôli deťom, že ho chce dostať ona, na to jej povedal, že s rozvodom súhlasiť nebude. Reakcia na to bola taká, že poškodená ho po šetrení na úrade bola udať na políciu. Z jej strany to bola pomsta.

Obžalovaný vypovedal, že poškodenej nespôsobil žiadne psychické ani fyzické útrapy, nebýval ju, ani nekopal. Taktiež nie je pravdou, že by jej hovoril, že je rapavá, že sa na ňu neďa pozerateľ, ani ju nebudil preto, aby jej nedovolil spať. Nestáhoval ju z postele, neprikazoval jej spať na zemi, neťahal ju za vlasy, ani ju nikdy nevytlačil bosú z bytu. Nespôsobil jej modriny, raz ju chytil za ruku, keď sa dozvedel, že má frajera, ale nemyslí si, že by jej vtedy spôsobil modrinu. Nespôsobil jej ani žiadne škrabance. Pohlavný styk si od poškodenej nevynucoval, posledný mali ku koncu novembra 2013, keď sa vrátil z práce z Trenčína v ich byte. Pripustil len, že najmä v januári 2014 posielal poškodenej sms správy, keďže sa už chceli rozvádzať, ktoré mali aj vulgárny obsah, ale nikdy sa jej nevyhrážal. Okrem toho jej aj telefonoval, ale to súviselo s rozvodom a majetkovým vyrovaním.

Ohľadne zámku upresnil, že zlomil kľúčik, a preto vymenil celý zámok, poškodenej volal, ale táto mu nedvíhala telefón a syn mu zase povedal, že sa do nich nechce starať, preto ho dal do poštovej schránky vo vchode, o čom ju informoval najmenej tromi sms správami. Poškodená si kľúčik určite zobrala, lebo následne zistil, že tam už nebol.

Ohľadne toho, že ju mal čakať pred budovou školy vo Valaskej uviedol, že sa tak stalo len jedenkrát, keď zistil, že má priateľa a dopisuje si s ním cez facebook. Ak ju aj náhodou videl, tak to bolo preto, že škola je blízko ich bytu a taktiež musel okolo nej prejsť, keď išiel na záhradu, okrem toho je v blízkosti obchod, kde si kupoval cigarety. Nie je pravdou, že by ju fyzicky napadol, len sa na ňu spakruky zahnal, pretože sa na neho škerila a vulgárne mu nadávala. Pre odstránenie určitých rozporov boli prečítané jednotlivé zápisnice o jeho skorších výpovediach z prípravného konania.

Vo svojej výpovedi zo dňa 6. februára 2014, okrem iného, uviedol, že nadmerne začal požívať alkoholické nápoje po tom, čo ho vyhodili z roboty v Hronci v máji 2013. Keď bol opitý, tak bol na poškodenú

agresívny, napádal ju, vulgárne jej nadával, aj ju bil, ale aj ona mu capla, bolo to obojstranné. Dotklo sa ho to, že si poškodená našla priateľa cez internet a tento jej radil, aby sa s ním rozviedla a dala ho zavrieť do basy. Ohľadne zámky uviedol, že nový kľúč dal okrem syna aj poškodenej, ale nepamätal si kedy a kde, potom ho však našiel v januári 2014 v poštovej schránke, pričom už na ňom bola karika, ktorú používala poškodená. Táto bola v októbri 2013 v ich byte v sprievode polície, asi preto, že sa ho bála, ale on jej povedal, že jej neublíži, že za všetko môže alkohol. Keď sa s poškodenou stretli vo Valaskej, tak to bolo náhodou, len jedenkrát ju čakal pred školou a vtedy jej dal facku, lebo sa pohádali, bolo to, keď zistil, že si s niekým píše. V ostatných prípadoch sa rozprávali kľudne. Písal jej aj sms správy, taktiež jej vyvolával, čo ho mrzelo, ale obsah týchto kontaktov si nepamätal, pretože bol pod vplyvom alkoholu. Rodinné problémy nastali preto, že stratil prácu, požíval viac alkoholu, poškodená si našla priateľa a chcela sa s ním rozviesť.

Vo svojej výpovedi zo dňa 28. februára 2014, okrem iného, uviedol, že poškodenej po tom čo zistil, že si píše s W., povedal, keď bol za ňou v škole, aby si pobalila veci a odišla preč. Ohľadne zámky vypovedal, že poškodenej volal, aby jej oznámil, že nový kľúč má v zámke, ale nedvíhala mu telefón. Určite si však kľúč zobrala a mala k bytu prístup. Veď tam aj spávala, keď pracoval v Trenčíne. Poukázal na to, že poškodenú neprenasledoval, síce sa stretli viackrát, ale len preto, aby si usporiadali rodinné problémy. Pripustil však, že jej vypisoval oplzlé veci. Taktiež pripustil, že dal poškodenej facku, avšak len preto, že sa na neho zaškerila a cítil sa ponížene pred jej kolegyňou. Poškodená si bola zobrať veci v sprievode polície a jeho švagra, ktorý mu dohovárал, že si táto môže písať s niekym len z kamarátstva.

Vo svojej výpovedi zo dňa 8. apríla 2014 uviedol všeobecne, že sa priznáva ku všetkému za čo bol v tom čase stíhaný (t.j. skutkový stav z uznesenia z 5. februára 2014, kde bol stíhaný za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods.1 Tr.zák. a za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360 ods.1 písm.b,c, ods.2 písm.a Tr.zák.) s tým, že sa k tomu už podrobne vyjadrovať nebude, pretože sa už priznal v predchádzajúcich výsluchoch, aj na súde. Poukázal na to, že svoje konanie zo srdca ľutuje a jeho prvoradým záujmom je nastúpiť na protialkoholickú liečbu a takého konania sa nebude viac dopúšťať.

Vo svojej výpovedi zo dňa 5. júna 2014 (po tom ako mu bolo vznesené obvinenie 30. apríla 2014 už za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a,b, ods.2 písm.d Tr.zák.) spáchanie skutku poprel. Okrem iného poukázal na to, že poškodená požívala vo zvýšenej miere alkohol, nestarala sa o deti, o ktoré sa starala jeho sestra, keď sa aj pohádali, udobrili sa a žili normálnym životom. Poškodenú nikdy fyzicky nenapadol, len raz sa stalo, že ju chytil za ruky, lebo na neho zaútočila nožom a vtedy jej asi urobil modriny. Od roku 2012 začala k nemu byť poškodená odmeraná a v septembri 2013 zistil, že si s niekým dopisuje. Zistil aj to, že si písali zaľúbené veci a keď jej to vyčítal, začala mu vykrikovať, že ho dostane do basy. Keď bol za ňou v škole, povedal jej, že keď príde z roboty, môže sa pobaliť a ísť za W.. Žiaden cirkus nerobil, len jej povedal, aby mu dala peniaze na cigarety, čo aj urobila. Po príchode domov poškodená odišla k jeho sestre. Na druhý deň, keď sa stretli neďaleko jej pracoviska sa začala na neho škeriť, preto jej dal facku. Potom zakričal na jej kolegyňu G., aby si tú kurvu zobrala preč.

Vo svojej výpovedi zo dňa 16. júna 2014 poukázal na to, že keď bola poškodená pod vplyvom alkoholu, dcéra utrpela zranenie nad ľavým okom, keďže sa jej vyšmykla z rúk. Taktiež si dcéra zlomila ruku, keď bola s poškodenou. Sex si nikdy nevyužíval od poškodenej, spávali spolu 1 až 2 krát do mesiaca. Z bytu ju nikdy nevyhodil, povedal jej len, že ak sa jej doma nepáči, nech ide preč, iba jedenkrát povedal, aby odišla, keď po ňom hodila sekáč. Poškodená si všetko vymyslela, lebo chcel získať ich spoločný byt, práve ona sa mu vyhrážala a žiarlila na neho. O celom postupe voči nemu sa radila aj s Y. X..

Vo svojej výpovedi zo dňa 7. februára 2014 na Okresnom súde Brezno, okrem iného, uviedol, že zámok na vchodových dverách do bytu v októbri 2013 vymenil, lebo sa hneval, keď zistil, že si poškodená píše s nejakým chlapom. Pripustil aj to, že ju udrel a to tak, že jej dal facku po tvári. Priznal aj to, že jej posielal sms správy s výhražným obsahom a taktiež jej aj telefonoval, ale bolo to len vtedy, keď bol pod vplyvom alkoholu. Taktiež vypovedal, že nebude robiť zo seba neviniatko a že poškodenú bijaval, aj to sa stalo len pod vplyvom alkoholu.

Po prečítaní výpovedí z prípravného konania obžalovaný zotrval na svojej výpovedi z hlavného pojednávania. Prvé výpovede urobil v zlom psychickom stave, navyiac vyslúchajúci policajti na neho

tlačili, všeobecne sa priznal len k tej časti skutku, keď ešte nebol stíhaný za týranie poškodenej, teda priznal len prenasledovanie a zásah do jej práv k spoločnému bytu.

Svedkyňa poškodená T. V., manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa poznali v roku 1998, potom mali spolu syna B., po jeho narodení prišiel obžalovaný za nimi na Hel'pu, bývali u jej rodičov. Keďže on nikde nerobil, boli problémy najmä pre peniaze. Nakoľko obžalovaný nevychádzal s jej rodičmi, odsťahovali sa do Valaskej. Asi dva mesiace bývali u rodičov obžalovaného, potom bývali 7 rokov v podnájme na ulici Hronskej a následne už vo vlastnom byte na ulici Š. X. Obžalovaný pil stále, aj v Hel'pe si našiel kamarátov, alkohol bol s nimi celé roky. Presné úseky si už nepamätala, ale napádať ju začal už na Hel'pe. Určite ju napadol jedenkrát, asi ju udrel, ale tam boli jednak jej rodičia, jednak susedia, preto si tam ešte tak nedovolil, aby jej zle robil. Keď bývali u jeho rodičov, tiež si to nedovolil, pretože jeho otec bol na invalidnom dôchodku. Potom sa to s alkoholom zlepšilo, lebo si našiel robotu na píle v Gašparove a neskôr aj v Hronci, kde zarobil nejaké peniaze.

Obžalovaný si vynucoval pohlavný styk, keď bol opitý, Nevedela presne od kedy, ani ako často, dakedy, keď ho odmietla, nechal ju na pokoji, ale niekedy si to vynútil. Keď bol triezvy, mali normálny pohlavný styk, bola som s ním dobrovoľne. Posledný pohlavný styk mali v novembri 2013, keď prišla do bytu vo P., Š. X, kde sa stretli, bolo to dobrovoľné.

Nevedela kedy presne ju začal bítavať, koľkokrát to presne bolo, kde ju udieral. Mimo domu prespávala vtedy, keď vedela, že príde opitý, tak radšej ušla, mohlo sa to stať 5-krát. Po napadnutiach, párkrát mala modriny, nevedela presne kedy. Modriny jej určite urobil vtedy, keď ju vyhodil v októbri 2013 z bytu. Počas celého obdobia nebola na ošetrení u lekára, mala nejaké modriny a škrabance, ale nebolo to nič vážnejšie. Správanie obžalovaného sa zhoršilo, keď v roku 2011 zomrel jeho otec, pretože pred ním mal rešpekt. Úplne sa to zhoršilo, keď prišiel obžalovaný o robotu koncom roku 2012. Prepustili ho preto, že mal absencie a potom bol aj na PN do mája 2013. Nechodil do roboty, na záhrade postavil chatu. Keď prišiel z krčmy, napr. stiahol ju z postele, že nemá čo spať, že čo robila celý deň. Jedenkrát ju vyhodil z bytu, preto musela spať pod schodmi v čínžáku. V lete 2013 jej zakazoval chodiť vonku, musela byť stále doma, preto si našla cez facebook spriaznenú dušu, s ktorou si písala. Táto jej poradila, keď sa sťažovala, aby si dala život do poriadku. Keďže si toto obžalovaný prečítal a myslel si, že si píše s frajerom, vyhodil ju z bytu. Volával jej do roboty, že je obyčajná kurva, keď prišla domov, vytláčal ju z bytu, nech vypadne. Dňa 3. októbra 2013 jej urobil aj modriny na rukách, ktoré videli aj jej kolegyne a vyhodil ju z bytu. Odišla ku svojej švagrinej - sestre obžalovaného s tým, že sa vráti na druhý deň domov, že to prejde, aj deti tam mali veci, ale na druhý deň už bol vymenený zámok. Priamo to neskúšala, poslala deti, ktoré sa nemohli dostať do bytu. Obžalovaný dal synovi po určitom čase kľúč, ale jej ho nedal. Asi po dvoch týždňoch, keďže potrebovala veci, boli s ňou policajti a za prítomnosti obžalovaného si pobrala veci. Dva týždne bývala u švagrinej, potom odišla k rodičom na Hel'pu. Kľúče nemala, preto sa nemohla dostať do garáže, ani do bytu, ale neskôr, keď on odišiel do Trenčína na týždňovky, tak jej povedal, že tam môže spávať a dal jej kľúče. Bolo to niekedy v novembri 2013, potom tam týždeň spávala, kým neprišiel domov a už nešiel do roboty. Vtedy sa už dohadovali o tom, že sa rozvedú, povedala, že podáva návrh na rozvod. Do bytu jej obžalovaný zakazoval chodiť až kým nebol vzatý do väzby. Keď mu doniesla niekedy v tom období jedlo, tak ho musela nechať pred dverami. Od 3. októbra 2013 ju obžalovaný každé ráno čakával pred školou, vulgárne jej nadával, čo trvalo asi dva týždne. Jedenkrát ju aj udrel pästou do tváre, bola tam kolegyňa, ktorá kričala, aby ju nechal, preto ju pustil. Podarilo sa jej aj ujsť pred ním, keď ju kolegyňa zobrala autom. Obžalovaný nechcel, aby sa vrátila, riešil len, že má frajera, vulgárne jej nadával, stále jej vyvolával, posielal aj sms, kde jej opätovne vulgárne nadával, nechcel ju vo Valaskej vidieť a pod. Celé jeho konanie bolo najhoršie v roku 2013, potom čo prišiel o prácu a začal dosť piť. Chcela, aby išiel na protialkoholické liečenie a nie aby sa to riešilo takýmto spôsobom. V súčasnosti už boli neprávoplatne rozvedení, taktiež na neho podala žalobu, aby bol vylúčený z užívania bytu.

Pre odstránenie určitých rozporov boli prečítané jednotlivé zápisnice o jej skorších výpovediach z právneho konania.

Vo svojich výpovediach zo dňa 6. februára 2014 a zo dňa 4. júna 2014 uviedla, že už v čase, keď s obžalovaným bývali na Hel'pe tento chodieval do krčmy, nikde nebol zamestnaný, a preto sa hádali. V tom čase ju napádal, bil ju najmä v dopoludňajších hodinách. Toto počula cez stenu aj suseda H. V.. Keď to neprestávalo, povedala to svojej mame, ktorá chcela, aby obžalovaný od nich odišiel. Kvôli tomu sa pohádali a skutočne odišli s obžalovaným do Valaskej. Obžalovaný od roku 2000 do roku

2002 nepracoval, chodil do krčmy, čakala ho so strachom, čo jej bude vyčítať. V tomto období hodil po nej tanier, zasiahol ju do pravého kolena, dodnes má na ňom jazvu. Dôvodom bitky bolo najmä to, že chcel sex, a keď ho odmietla, tak ju zbil. Keď sa obžalovaný zamestnal v roku 2002, situácia sa upokojila, pretože už toľko nepil a pracoval tam až do konca roka 2012. Ona od roku 2003 bola taktiež zamestnaná, a keď robila poobednú zmenu alebo musela ísť do práce cez víkend, obžalovaný zúril, nadával jej, podozrieval ju, že ju niekto vozí a pod. O niečo horšie obdobie bolo vtedy, keď sa presťahovali do vlastného bytu a keď počas siedmich mesiacov nepracovala, vtedy jej obžalovaný vykrikoval, že ju musí živiť, že je špatná, rapavá. S deťmi jej pomáhala od začiatku sestra obžalovaného, a keďže mala problémy, obžalovanému dohovárал jeho otec, ktorého rešpektoval. Situácia sa zhoršila najmä potom, keď obžalovaného prepustili v novembri 2012 zo zamestnania, nakoľko začal opätovne viacej piť. Od augusta 2012 prestal mať záujem o sex. Pokiaľ ide o napádanie, uviedla bez spresnenia doby kedy sa to stalo, že ju obžalovaný strčil, keď bol opitý a v dôsledku pádu na zem si vybila predný zub vľavo hore. V roku 2010 nastúpila do novej práce, kde si kolegyne všimli, že sa u nich doma niečo deje, pretože mala na rukách aj krku niekedy modriny, ktoré jej spôsobil obžalovaný tým, že ju chytil silno za ramená a škrtil ju. Obžalovaný ju aj kopal, ťahal za vlasy a vykrikoval jej rôzne veci. Niekedy ju stiahol z postele, vravel jej, že je cundra. Takéto veci sa diali, keď deti neboli doma, pretože sa obžalovaného spýtali, keď to videli, prečo ju bije, prečo jej to robí, obžalovaný deťom neublížoval. Jej vedúca Q. Š. sa jej pýtala kto jej to spôsobuje, ona odpovedala, že obžalovaný, táto ju posielala k lekárovi, ale ona ju nepočúvla. Od roku 2007 ju približne trikrát vyhodil z bytu a počas celej noci ju nepustil dnu, v prvých dvoch prípadoch prespala v pivnici. Bolo to v rokoch 2007, 2010 a naposledy v auguste 2013, vtedy šla spať k susede do vedľajšieho vchodu. Od júla 2013 obžalovaný požadoval, aby bola vždy doma, lebo ak ju tam nenájde, tak uvidí, preto sa naozaj zdržiavala len v byte alebo pred vchodom. V tom období už obžalovaný nespával doma. Našla si cez facebook niekoho, s kým si písala a keď sa mu zverila so svojim životom, tak jej odporúčal, aby sa obrátila na políciu. Po určitom čase našiel túto komunikáciu obžalovaný, hneď jej volal, že sa nemá čo vracat' domov, prišiel za ňou do roboty, kde jej zobral peňaženku a telefón. Keď sa však vrátila domov, ukázal jej komunikáciu, povedal jej, aby sa pratala z bytu, bránila sa a ako ju držal, tak jej narobil modriny. Následne bola dva týždne u sestry obžalovaného, u ktorej zostali aj deti, potom odišla na Hel'pu. Obžalovaný jej nechcel dať osobné veci, doklady, nevedela sa dostať k peniazom, tie jej požičiavali sestra obžalovaného s jej mužom. Títo dali obžalovanému ultimátum, aby jej dal aspoň osobné veci, čo odmietol, preto prišla do bytu až za asistencie policajtov. Keď dochádzala do práce, obžalovaný ju čakával, niekedy sa správal normálne, ale niekedy jej nadával. Vtedy sa začali rozprávať aj o rozvode, obžalovaný jej aj dal podpísať nejaký papier, ale napokon požiadala o rozvod ona. Keď obžalovaný odišiel pracovať do Trenčína, poslal jej po synovi B. kľúč od bytu, kde približne týždeň bývala. Keď sa obžalovaný vrátil a bol triezvy, normálne sa rozprávali a dohodli sa, že sa rozvedú. Na ďalší deň už prišiel v inom rozpoložení, chytil svoj amok, vulgárne jej nadával, začal jej posielat' sms, situácia sa pre ňu stala neúnosnou. V dôsledku toho jej prišlo zle na zastávke, potom išla k lekárke, ktorá jej dala lieky. Snažila sa meniť zastávky a robiť všetko preto, aby sa s obžalovaným nestretla. Pokiaľ ide o zranenie, ktoré jej spôsobil obžalovaný, zhrnula, že mala rozbité koleno, vybitý zub, jazvu na čele po údere varechou, avšak najčastejšie to boli modriny na rôznych miestach. Na ošetrení u lekára nikdy nebola, stále dúfala, že sa obžalovaný zmení, a preto s ním aj zostávala.

Vo svojej výpovedi zo dňa 30. júla 2014 uviedla, že o výbušnej povahe obžalovaného vedela, už keď sa zoznámili, aj to že si rád vypije, verila však, že sa to v manželstve zmení. Počas manželstva sa medzi nimi vyskytli nezhody a občas padla aj nejaká facka, avšak aj ona bola tvrdohlavá. Situácia sa zhoršila, keď obžalovaného prepustili z práce v Hronci, začal viac popíjať, domácnosť zanedbával a ona začala uvažovať o rozvode, vtedy si našla priateľa cez internet. Zotrvála na tom, že keď jej obžalovaný našiel internetovú komunikáciu, pohádali sa, vyhodil ju z bytu a vymenil zámok. Nový kľúč od neho nedostala, až keď bol v Trenčíne, po synovi jej poslal kľúč a v byte týždeň bývala. Potvrdila, že potom ako ju obžalovaný vyhodil z bytu, začal za ňou chodiť, aby podpísala rozvod, vyvolával jej a písal sms správy, ona stratila nervy išla podať trestné oznámenie. O celej situácii veľa rozmýšľala a s odstupom času si uvedomila, že takýto problém ako ona s obžalovaným má viacero ľudí a neriešia to takýmto spôsobom. Hádky a facky, ktoré medzi nimi boli, začala vnímať ako bežný manželský život a správanie obžalovaného nepocítovala ako bezcitné a kruté, hoci niektoré situácie boli dosť ostré, nespôsobovali jej utrpenie, bola len nahnevaná a sklamaná. Trestné oznámenie nepodávala s úmyslom zbaviť sa obžalovaného.

Po prečítaní týchto zápisníc a vyzvaní, aby svedkyňa vysvetlila rozpory medzi prvými dvoma výpovedami z prípravného konania a poslednou výpoveďou z prípravného konania, ako aj rozpory medzi výpovedami

z prípravného konania a výpoveďou z hlavného pojednávania, uviedla, že, či ju obžalovaný bil už na Helpe, nevedela, vo Valaskej naozaj po nej hodil tanier, do dnes má na kolene jazvu. Zotrvála na výpovedi z 30. júla 2013 s tým, že s odstupom času to nepociťuje až ako také príkorie, s obžalovaným má dve deti. Jednotlivé podrobnosti si však nepamätala, najmä pre dlhší časový odstup, podrobnejšie si pamätala len roky 2013 a 2014, kedy bolo najhoršie obdobie. Celé to bolo o tom, že obžalovaný jej stále telefonoval, obťažoval ju, prenasledoval ju, chcela, aby išiel na protialkoholické liečenie, ale nečakala, že to voči nemu skoční tak, že bude stíhaný za jej týranie. Na všetko boli dvaja, aj ona ho často provokovala, niekedy mu aj ponadávala. Po fyzických útokoch nemala žiadne vážnejšie zdravotné problémy. Celá situácia sa zhoršila predovšetkým po tom, keď obžalovaný zistil, že si dopisuje s niekým na facebooku

K výpovedi zo 4. júna 2013 uviedla, že to bolo z jej strany kus zveličené, nesprával sa ku nej pekne, ale nemôže povedať, že bola týraná. Je pravdou, že predtým, ako bol vzatý do väzby, sa jej zdravie zhoršilo ohľadne psychiky, odmietala jesť, nevládala robiť, mala v sebe určitý strach. Zhoršilo sa to od októbra 2013, keď ju prenasledoval, bála sa, z ktorého kúta činžáku vybehne, išlo skôr o slovné ataky. Za lekárkou bola dvakrát, potom užívala aj lieky, ktoré teraz neberie. Najprv uviedla, že ju k zmene výpovede nikto netlačil, následne povedala, že bol za ňou T. X., aby stiahla trestné oznámenie, že sa za obžalovaného zaručujú, že jej dá pokoj, ale táto okolnosť súvisí so zmenou jej výpoveďou len čiastočne. Pokiaľ ide o Y. X., uviedla, že s ním nemá žiadny vzťah, tento jej pomohol, ale podať trestné oznámenie bolo jej rozhodnutie, netušila však, že to skončí vzatím obžalovaného do väzby. Na dotaz súdu dodala, že posledný pohlavný styk s obžalovaným mala preto, že bola stále v tom, že sa to zmení, že budú spolu, a že on pôjde na protialkoholické liečenie. Keď však nešiel, rozhodla sa, že sa rozvedie. Nevedela popísať podrobnejšie jednotlivé útoky pokiaľ ide o ich počet, spôsob, čas, miesto, dodala, že to už nechce ďalej rozoberať a chce mať pokoj.

Svedkyňa Q. V.L., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní nevytviedala. V prípravnom konaní v zápisnici o vylúchu zo dňa 13. júna 2014, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedla, že o spoluzití obžalovaného s poškodenou v čase, keď žili v Helpe nič nevie. Keď mal ich syn B. 7 mesiacov, tak ho doniesli k nim a od vtedy ostal u nich a jej dcéry N. X., poškodená syna nechcela. Keď bola poškodená v druhom stave s I., prisťahovali sa k nim, prišli večerným autobusom, poškodená povedala, že sa pohádali s jej mamou, viac sa nepýtala. U nich bývali, kým sa narodila I., potom sa presťahovali do podnájmu, ktorý im vybavili. O ich spoločnom živote veľa nevedela, stávalo sa, že sa jeden na druhého sťažovali, pohádali sa a nerozprávali, nikdy sa poškodená nesťažovala, že ju obžalovaný zbil. Po čase boli obe deti viac u nich a jej dcéry, obžalovaný a poškodená chodili po krčmách, vypili si, pohádali sa a potom zas udobrili. Všetko sa zmenilo, keď poškodená začala chodiť na tréningy futbalu s B., vtedy jej povedala, že sa s obžalovaným nedá vydržať, že sa s ním rozvedie, lebo sa vkuse hádajú. Poškodená pravidelne chodila do vinotéky, kde ona pracuje, obžalovaný jej hovoril, aby jej nedala vypiť, lebo príde domov a bude robiť cirkus. Vtedy obžalovaný radšej odišiel na záhradu, aby sa nehádali, v poslednej dobe tam aj spával. O tom, že si s niekým poškodená píše cez internet sa dozvedela od obžalovaného, potom odišla poškodená k jej dcére a neskôr na Helpu. Obžalovaný za ňou chodil, aby sa vrátila, ale nechcela. Keď zobrali obžalovaného do väzby, išla k poškodenej a našla tam staršieho pána, pričom B. jej povedal, že je to jeho tréner a musí tam byť, lebo ho poslali zo sociálky. Jej nebohý manžel mal poškodenú veľmi rád, ona sa mu chodila sťažovať na obžalovaného, nevedela však o tom, že by mu tento chodil dohovárať, vravel, že sa netreba do nich starať. Poukázala na to, že na poškodenej nevidela nijaké zranenia ani modriny. Obžalovaný je prchkejšej povahy, ale v momente sa ukľudní. Raz za čas si vypil, ale mal obdobia, keď nepil vôbec. O deti sa staral ako poškodená, mal veľa roboty, tak na ne nemal čas, na záhrade sa im venoval, postavil chatu a choval hydinu, ovce, prasa a psa, snažil sa postarať o rodinu.

Svedok T. X., švagor obžalovaného, uviedol, že poškodenú spoznal, keď už bola tehotná s B., v tom čase s obžalovaným nebývala. Po narodení syna bývali v Helpe a potom sa presťahovali do Valaskej. O ich spoločnom živote nič nevedel. Ešte keď bývali na Helpe, dali B. k nim, lebo mali problémy s peniazmi a jeho manželka si B. veľmi obľúbila. Po tom ako sa poškodenej narodila dcéra I., B. trávil všetok čas u nich. V tom čase si vo vzťahu obžalovaného a poškodenej nevšimol žiadne nehody, mali medzi sebou len bežné hádky. Pre prácu nebol často doma, občas mu niečo povedala jeho manželka, ktorej sa poškodená zdôverila, malo ísť len o hádky, lebo obžalovaný prepil peniaze. Problémy začali byť medzi obžalovaným a poškodenou vlani v lete, vtedy sa poškodená zmenila, zdôverila sa im, že má priateľa, prestala k nim chodiť, prestala navštevovať aj deti. Následne k nim po dlhšej dobe prišla s tým, že obžalovaný sa rozčuľuje, pije a nedá sa s ním vydržať. Neskôr sa dozvedeli, že jej našiel

internetovú komunikáciu s nejakým mužom, a keď sa jej na to obžalovaný opýtal, poprela to. Poškodená sa nato k nim nasťahovala, bola u nich približne dva týždne, následne odišla k rodičom na Heľpu, odkiaľ dochádzala do práce a za deťmi sa u nich zastavila na 10-15 minút. Obžalovaný chodil v tom čase poškodenú vyzerat' k autobusu, ale nie preto, aby sa jej vyhrážal a prenasledoval ju, ale chcel sa s ňou dohodnúť, čo jej odkazoval aj po ňom, ale poškodená sa s ním nechcela baviť. Obžalovaný musí mať posledné slovo, rýchlo sa poháda, ale rovnako rýchlo vychladne, nie je agresívny. Keď si vypije, je priečny, rýpe do ľudí, ale má mieru, lebo sa bojí konfliktu. Podľa neho nepil až tak často, nikdy ho nevidel, že by ho váľalo, dá si s mierou jemu vlastnou. Aj poškodená si rada vypije, ale ani ju nikdy nevidel opitú tak, že by sa nevedela kontrolovať, tiež je však priečna. Ich spolužitie bolo také, že jeden deň boli spolu, druhý sa hádali a tak dookola. O žiadnych zraneniach poškodenej nič nevedel. Asi mesiac po tom ako obžalovaného zobrali do väzby, boli deti ešte u nich, no následne ho kontaktoval Y. X., že sa chce s ním rozprávať o spolužití obžalovaného a poškodenej, čo odmietol, lebo je to cudzí človek. Potom už deti k nim neprišli, vraveli im, že musia byť doma, lebo Y. X. ich chodí kontrolovať, či spia doma s tým, že im povedal, že ak to nedodržia, pôjdu do detského domova. Pokiaľ bol za asistencie polície zobrať veci spolu s poškodenou z bytu, bolo to preto, že jej chcel pomôcť, avšak táto si mohla ísť veci zobrať aj sama, čo mu potvrdil obžalovaný. Zopakoval, že na poškodenej nevidel žiadne zranenia, či už vybitý zub a pod., priamo nebol svedkom žiadneho väčšieho konfliktu medzi nimi. Poškodená bola s nimi na viacerých dovolenkách.

Svedkyňa N. X., sestra obžalovaného, uviedla, že obžalovaný odišiel bývať na Heľpu k rodičom poškodenej, po narodení ich syna. Matka poškodenej ich po určitom čase vyhodila, poškodená sa často sťažovala na svojho otca, ktorý bol alkoholik. Poškodenú prijali do rodiny, hovorila, že je zaľúbená a šťastná. Obžalovaný robil aj na fuškách, vždy si vedel zarobiť, poškodenú len hnevalo, že aj tie peniaze nedal jej. Keď sa im narodila dcéra Lea, tak sa jej začala starať o syna, čo poškodenej vyhovovalo, deti sa u nich aj stravovali. O deti sa poškodená zaujímalala, ale len keď mala ona chuť. Naozaj sa o deti začala starať až 11. marca 2014, vtedy ich od nich zobrala. Keď im volali, kedy prídu, deti povedali, že musia byť doma, lebo príde pani zo sociálky na kontrolu, či bývajú doma. Ohľadom spolužitia obžalovaného a poškodenej uviedla, že to bolo talianske manželstvo. Pokiaľ chodili spolu po pohostinstvách, oslavách, po kamarátoch, nebolo lepšieho muža. Aj keď ona povedala, že obžalovaný má sprostú povahu, tak ho poškodená bránila. Nikdy nevidela, že by sa k poškodenej zle správal, nadával jej alebo ju bil. Čo mali za dverami svojho bytu, to vie len z počutia, čo jej narozprávala poškodená. Až teraz sa dozvedela, že aj poškodená bola opitá, to sa ale nemal dozvedieť nik, no keď prišiel opitý obžalovaný, to vedel každý. Vedela však, že poškodená do ich manželských problémov zaťahovala aj ich otca. Táto im nikdy nepovedala, že by ju obžalovaný bil. Len raz jej videla modrinu na ruke a to v októbri 2013, keď ju obžalovaný údajne vyhodil z domu. Opakovane jej poškodená hovorila, že sa obžalovaného nebojí. V lete 2013 začala poškodená hovoriť, že si môže robiť čo chce, že si s niekým na internete píše, sťažovala sa na obžalovaného, že do nej húka a pije. Dohovárali jej, aby sa rozviedla, čo ona nechcela, lebo nezvládne ťahať všetky náklady. O vyhodení poškodenej z bytu a výmene zámky vedela len z jej rozprávania. Keď poškodenej v tom čase volal obžalovaný, telefón mu nedvíhala. Zároveň predložila fotky, kde má vyzerat' spokojne a nie ako týraná žena. Obžalovaný je výbušný, ale len v rečiach, ľahko sa dá vyprovokovať do hádky, musel mať vždy posledné slovo. Nikdy u neho nevidela, že by mal sklony k fyzickému násiliu. Čo sa týka alkoholu, videla ho len pár krát opitého, pred ňou nepil, lebo mal rešpekt. Ani deti nikdy nevidela vystrašené, domov chodili len na návštevu, doma boli u nich, pretože tam mali lepšie prostredie na život. Celý problém medzi obžalovaným a poškodenou vznikol preto, že si našla známosť, on na to prišiel, a preto poškodená ušla z domu k nim. Vedela, že obžalovaný vymenil na byte zámku, počula to od poškodenej, ale dozvedela sa, že ich syn mal od bytu kľúč. Nikdy nevidela, že by obžalovaný páchal násilnosti na poškodenej, ani to, že ju čakával, keď išla do roboty a domov. Poškodenú ako žena vedela pochopiť, skôr sa zastávala jej ako obžalovaného, ale keď sa dozvedela príčinu ich problému, tak obžalovaného pochopila. S oboma mala dobrý vzťah, aj kvôli výchove detí. Oni nemali žiť spolu ako manželia, pretože sa nezhodli, hádali sa však obaja. Doplnila, že poškodená, keď k nim prišla, tvrdila, že obžalovaný ju vyhodil, tento však vravel, že ju nevyhodil, že ona ušla. Podľa nej, ak by poškodená skutočne chcela, mohla si ísť po veci, keby sa s obžalovaným dohodla. Vtedy sa už táto snažila zdôrazňovať, že obžalovaný pije, že sa ho bojí, avšak už nehovorila o tom, že si našla priateľa. Jej manžel bol s poškodenou po veci v byte z toho dôvodu, že s ňou išiel autom. Poškodená mesiac po vzatí obžalovaného do väzby nejavila záujem, aby si zobrala deti k sebe, potom sa však pohádali, pretože tejto vyčítala, že má nového priateľa, a že ich celý čas zavádzala. Y. X. bol za tým, že sa toto všetko stalo. Hard disk k nim doniesla poškodená do bytu sama, no zistila to až potom, keď sa B. spýtala, čo je to a on jej odvetil, že to zobrali spolu s foťákom, keď obžalovaný nebol doma.

Svedok Y. X.Č. uviedol, že poškodenú poznal asi 8-9 rokov, ale len z videnia. Od septembra 2013 začal trénovať žiakov vo floorbalovom kube Horehronec Brezno, kde začal chodiť aj syn poškodenej B.. S poškodenou sa stretával na tréningoch a zápasoch, všimol si, že jej stále zvonil telefón, že je nervózna a vystresovaná. V januári 2014 boli na zápase, cez prestávku išli na kávu, poškodenej stále zvonil telefón a píпали sms. Keď sa spýtal, čo sa deje, poškodená sa mu zdôverila, že má problémy s obžalovaným ako manželom. Počas ďalších stretnutí sa mu postupne zdôverovala a popisovala k akým konfliktom medzi ňou a obvineným došlo, že ju bil, nadával jej, vyhadzoval ju z bytu, potom ju čakával, keď išla do práce. Uvedené situácie podrobne popísal a to obdobie ako poškodená pri svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 4. júna 2014. Dodal, že priamo nebol pri žiadnom konflikte medzi obžalovaným a poškodenou a všetko vie len z jej rozprávania, z inokade by to nemal vedieť. Videl však reakciu poškodenej, keď ju dvakrát viezol autom, lebo jej prišlo zle a volala mu z autobusu, bolo to v čase, keď ju obžalovaný čakával na zastávke. Vtedy ho stretli na moste vo Valaskej, kde stál a druhýkrát schádzal k rampám. Keď ho minuli a obžalovaný ju nevidel ísť od autobusu, hneď jej zvonil telefón, ktorý mu nezodvihla, len sa skrývala v aute, aby ju nevidel. Vzhľadom k tomu donútil poškodenú vyhľadať lekársku pomoc, čo bolo dva týždne pred zadržaním obžalovaného. Žiadne čerstvé zranenia na poškodenej nevidel, mala len modrinu na nohe, pričom ju mal kopnúť obžalovaný na záhrade. Poškodená sa zverila práve jemu preto, že sa pýtala, počúval ju a už to zrejme potrebovala po toľkých rokoch niekomu povedať, lebo o tom nikomu nehovorila, ani rodičom. O možnostiach riešenia jej situácie sa radil aj s predstaviteľkou Aliancie žien Slovenska, ale poškodená to odmietla riešiť. Doplnil, že poškodená sa obžalovaného bála, veď aj v aute sa skrčila k palubnej doske, aby ju nebolo vidno a to v obidvoch prípadoch, keď ju obžalovaný čakal v dobe, keď mala vystúpiť z autobusu. S poškodenou je kamarát, zastarel sa do toho až koncom januára 2014, pretože by to zle dopadlo a ono to aj v podstate zle dopadlo, keďže sa poškodená pokúsila o samovraždu. V tom čase začali proti nej zháňať informácie jej švagrovci X., jej švagor mal z bytu zobrať aj pevný disk, ktorý mal byť hlavným dôkazom o jej nevere. Poškodenú sprevádzal pri riešení týchto problémov aj na ÚPSVaR Brezno, odkiaľ ich odviezli už na kriminálku, pričom navrhol poškodenej, aby povedala na políciu, čo hovorila jemu, je externým spolupracovníkom Aliancie žien Slovenska.

Svedkyňa V. R., matka poškodenej, uviedla, že od začiatku bola proti vzťahu obžalovaného s poškodenou, lebo vycítila, že je agresívnejšej povahy, poškodená ju nepočúvala a otehotnela s ním, potom sa k ním obžalovaný nastahoval. V tom čase nikde nepracoval, sedel na balkóne a fajčil, občas v garáži opravoval autá. Počas toho ako bol obžalovaný doma a nerobil, sa od susedy V. dozvedela, že bol u nich krik a obžalovaný asi bil poškodenú, keď sa jej na to pýtala, zavrela sa do izby a plakala, nič jej nepovedala. Všimla si, že má na rukách modriny, ktoré si zatierala krémom, aby ich nebolo vidieť. Na tvári jej videla modrinu len raz. Niekoľkokrát počula, že sa vadia, keď prišla do izby, videla obžalovaného nad poškodenou so zdvihnutou päťou, ale nikdy ho nevidela udrieť ju. Hádali sa kvôli peniazom, iný dôvod nevedela, poškodená sa však nemala vo zvyku sa sťažovať. Obžalovaný riadne vystrájal, keď sa opil. Obžalovaný v tom čase opravoval v garáži ich bytovky autá, susedia sa sťažovali, že musia doplácať na elektriku, lebo pracoval do noci. Preto sa pohádala s obžalovaným, ktorý sa následne s poškodenou a synom B. odsťahovali do Valaskej. Potom jej už poškodená nevolala, len keď potrebovala peniaze, stretávali sa málo. Keď bola poškodenú navštíviť, všimla si, že má po rukách modriny, keď sa jej na to pýtala, odpovedala, že ju nebude sťažovať. Na jeseň roku 2013 jej obžalovaný pri telefonickom hovore uviedol, že poškodená nechodí do roboty, že je pri kurváčovi, aby si ju brali domov. Neskôr sa dozvedela od poškodenej, že obžalovaný hodil telefón o stenu a rozbil sa. Následne sa spojila s vnúčatami prostredníctvom svojej nevesty cez internet, pričom Lea povedala, že poškodená je v robote a býva s nimi u sestry obžalovaného. Poškodená jej na to povedala, že ju obžalovaný vyhodil z bytu, nemala oblečenie, ani iné veci, tieto si bola asi po dvoch týždňoch zobrať z bytu s policajtni a švagrom. Potom prišla poškodená bývať k nim, odkiaľ dochádzala do práce a večer sa vracala, lebo po robote bola pri deťoch. Poškodená jej vtedy povedala, že ju obžalovaný chodí čakať k autobusu, stále ju sleduje a pred robotou ju zbil. Raz jej prišlo na zastávke zle, mala z neho strach, vtedy jej predpísali lieky. Potom, ako poškodenú obžalovaný vyhodil z bytu, bývala tam už len tri dni, keď odišiel do Trenčína, avšak raz sa vrátil v noci a bolo zas zle, preto sa poškodená opäť vrátila bývať k nim, až kým ho nevzali do väzby. Obžalovaný poškodenej často telefonoval, ona to málo dvíhala, videla, že volá on. Písal poškodenej aj sms správy, ale nečítala ich, ani sa na ne poškodenej nepýtala. Nevedela o tom, že by poškodená mala priateľa, bolo zle, aj keď sa rozprávala so spolužiakom zo školy. Poškodená sa neopíjala, niečo vypila, keď oslavovali, ale nie veľa. Ohľadom svojho manželského života uviedla, že sa často hádali s manželom aj kvôli obžalovanému, lebo muž jej vykrikoval, či bude robiť na darebáka. Jej muž si zvykol vypiť, ako

každý iný chlap, občas ju aj udrhel, preto poškodenej radila, aby sa neozývala, keď je obžalovaný opitý, vedela to z vlastnej skúsenosti. Priamo nijaký fyzický útok obžalovaného na poškodenú nevidela okrem toho, že raz počula krik a videla, že natiahol na ňu ruku. Poškodená na obžalovaného nikdy pred ňou nechcela nič povedať, ale ona cítila, že niečo nebolo v poriadku.

Svedok Y. K. uviedol, že obžalovaného pozná od detstva a poškodenú od kedy sa za neho vydala. Od začiatku považoval ich manželstvo za normálne, deti mali zaopatrené, často im pomáhala sestra obžalovaného, doma mali čisto, navarená a opraté, občas sa hádali pre peniaze a podobné bežné veci. Býva v ich susedstve so svojou družkou J. J. a ich deťmi a vedel to preto, že sa navštevovali. Asi pred rokom si všimol, že sa niečo deje a to vtedy, keď obžalovaný prišiel o prácu. Poškodená u nich občas prespala, 5-7 krát, povedala, že sa pohádali s obžalovaným a že ju zbil, on to však priamo nikdy nevidel. Niekoľkokrát videl poškodenej na rukách modriny, hovorila, že to má od bitky s obžalovaným. Prvýkrát k nim prišla poškodená po hádke s obžalovaným asi rok a pol až dva dozadu, približne, keď ho prepustili z práce, naposledy to bolo asi mesiac pred jeho zadržaním. Ich posledná hádka boli kvôli tomu, že si poškodená s niekým dopisovala cez internet, podľa neho si písala na vydatú ženu dosť neprístojné veci. V internetovej komunikácii sa poškodená sťažovala na obžalovaného, že je stále sama, že ju zanedbáva, že je radšej v garáži alebo krčme. Bolo tam niečo také, že sa ho chce konečne zbaviť, ale že obžalovaný nechce podpísať rozvod. Ten komu písala, na to neodpovedal, len jej písal, že by sa chcel konečne stretnúť. Z toho vyrozumel, že sa ešte spolu nestretli, len si písali. O tom, že by mala poškodená obžalovaného napadnúť nožom alebo mala vybitý zub, nič nevedel. Táto podozrieva obžalovaného, že ju podvádza. V deň, keď obžalovaný našiel internetovú komunikáciu, sedeli u neho doma, on mu to ukázal, vtedy mu poradil, aby to riešil v kľude, nepáčilo by sa mu, keby sa rozišli, kvôli deťom, pričom obžalovaný uviedol, že sa za to poškodenej nakáže vysťahovať z bytu. Nevedel, kedy poškodená z bytu odišla, na Vianoce tam už nebola. S poškodenou sa tiež o tom rozprával, povedala mu, že stále bola sama, tak si začala písať. O tom, že ju obžalovaný bil, mu poškodená vravela, ale v tom zmysle, že sa pobili a vtedy prišla spať k nim. Bolo mu divné, že jeden deň sa pobili a na druhý deň boli spolu na futbale. Obžalovaného videl často sedávať v pohostinstve Texas, poškodená prišla občas s ním a pár krát aj bez neho s kolegyňami, ale výnimočne. Potom ako zobrali obžalovaného do väzby, videl poškodenú menej, sťažovala sa na nedostatok peňazí. Našla si kamarátku v Banskej Bystrici, s ktorou a jej priateľom trávi čas. Vraj chodia k nejakému chlapovi, ktorý poškodenej radí ako má postupovať. Poškodená mu ako týraná žena nikdy nepripadala, mala pri obžalovanom veľkú slobodu, dával jej celú výplatu a chodila vždy pekne oblečená, a napr. len v roku 2013 bola táto s nimi viackrát na kúpalisku. Keď obžalovanému dohovárал, aby pľasol radšej jemu a môžu sa pobiť ako chlapi a nie byť ženu, tento odvetil, že poškodenú vôbec nepozná, že neraz obžalovanému vrazila ako prvá a tento sa oľkať nenechá. Doplnil, že nikdy nevidel, že by obžalovaný poškodenú udrhel, tento bol od nej poškrábaný. Z internetovej komunikácie bolo vidieť, že sa s dotýčným ľúbia a jej obsahom bolo aj to, aby sa obžalovaného zbavila, aby bol zatvorený, aby už bola voľná, podľa neho si obžalovaný nezaslúži byť vo väzbe.

Svedkyňa J. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je susedou obžalovaného a poškodenej, s ktorou spolu aj pracuje, sú kamarátky. Do ich spolužitia nevidela, avšak poškodená sa jej zdôverovala, čo jej na obžalovanom vadí, čoho sa bojí. Často jej zvonil telefón, ale nevedela s kým hovorí a čo je obsahom hovorov. Vydedukovala však, že má strach. Poškodená u nej viackrát prespala, bála sa ísť domov, prišla k nej viackrát zbitá, bolo očividné, že má strach. Priamo však priebeh bitky nikdy nevidela. Keď bol obžalovaný triezvy, prejavil ľútosť, javil snahu o zmierenie sa s poškodenou a podľa nej by sa vzťahy zlepšili, keby absolvoval protialkoholické liečenie. Poškodenej bolo neskôr ľúto ako to celé dopadlo, niektoré veci si berie na seba a cíti sa taktiež vinná, psychika u nej robí veľa. Pokiaľ ide o určité udalosti, vedela o nich len z rozprávania poškodenej.

Pre odstránenie určitých rozporov bola prečítaná zápisnica o jej skoršej výpovedi z prípravného konania, kde uviedla, že obžalovaný poškodenú vo všetkom obmedzoval, vadilo mu, keď sedela pred bytovkou, vykrikoval jej, že je darebák, aby si našla brigádu, pritom on sám nepracoval. Zhodne vypovedala, že svedkom bitiek nebola. Poškodená však mala posledný rok vo zvyku prísť ku nej a ukazovala jej stopy na rukách po stláčaní, vytrhnuté chumáče vlasov, raz mala udrutú aj tvár. Všetko sa to opakovalo, obžalovaný ju zbil, potom dva týždne nepil a potom sa to opäť opakovalo. Poškodenej radila, aby so zraneniami išla na ošetrovanie, ale ona sa bála, že čo z toho bude. Poškodenej nechávala kľúče od svojho bytu na dohodnutom mieste, aby sa mala kde skryť, bola u nej asi 4 krát. V lete 2013 bola u nej poškodená aj s deťmi 3 dni, lebo obžalovaný prišiel domov opitý, poškodenú vyhodil a ona sa bála ísť domov. Ohľadom pošty, ktorú našiel obžalovaný poškodenej v počítači vypovedala, že to bol podľa

nej len kamarátsky vzťah. Vtedy prišiel obžalovaný za poškodenou do práce, s tým že sa má pobaliť a vypadnúť z bytu, poškodená odišla ku švagrinej. Pred činžiakom boli povyhadzované veci poškodenej, ktoré pozbierala, obžalovaného ich vyhadzovať nevidela, ale doma bol len on. Potom mal ísť B. po niečo domov, ale už sa tam nevedel dostať, lebo bol vymenený zámok, obžalovaný síce odkazoval poškodenej, aby sa vrátila, ale kľúč jej neodovzdal. Poškodenú z práce púšťala zadným vchodom, aby ju obžalovaný nechtyl, pretože on vyzeral z okna a za sekundu bol pre školou. Z práce poškodená odchádzala skôr alebo neskôr, aby sa nestretla s obžalovaným. Tento ju čakával na zastávkach alebo v obci, pričom poškodená nevedela, kde už má vystúpiť, aby ho nestretla. Poškodená jej povedala, že sa aj stretli, obžalovaný začal pekne a postupne sa to stupňovalo do nervozity až amoku.

Svedkyňa zotrvala na tom, že videla stopy na rukách poškodenej po stláčaní, aj vytrhnuté vlasy. Keď k nej prišla a spala u nej, tak jej uviedla, že je to preto, že ju obžalovaný zbil a vyhodil z bytu. O výmene zámky vie len z rozprávania poškodenej. Zopakovala, že na poškodenej videla viackrát modriny, ale priamo jej incidenty s obžalovaným nevidela.

Svedkyňa H. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného nepoznala, poškodená je jej kolegyňou v práci. Videla, že obžalovaný poškodenú naháňal po parku, keď ju dobehol, hádali sa a vtedy ju jedenkrát rukou udrel do oblasti hlavy, bolo to pred školou. Obžalovaný jej potom povedal, aby si ju zobrala. Chcela, aby to poškodená oznámila, ale táto nechcela ísť ani na lekárske ošetrenie. Iné zranenia resp. iné napadnutie na poškodenej nevidela. Tejto zvonil telefón, nechcela ho zdvihnúť, avšak nevedela, či volal obžalovaný alebo niekto iný. Poškodená v práci plakala, nevedela sa sústrediť na prácu. Raz bola poškodenú zobrať autom zo zastávky, keď išla do práce, pretože sa bála, aby ju obžalovaný nečakal. Nemala vedomosť o tom, že by poškodená mala problémy s alkoholom, že by pila alebo sa chodila zabávať.

Pre odstránenie určitých rozporov bola prečítaná zápisnica o jej skoršej výpovedi z prípravného konania, kde uviedla, že obžalovaný udrel poškodenú jedenkrát päťou do oblasti hlavy, potom jej povedal, aby si zobrala tú kurvu. Taktiež na ňu zakričal, že je kurva, keď bola poškodenú odviezť. Následne jej prestala pomáhať, lebo sa obžalovaného bála, tento sa mal vyhrážať, že zničí všetkých, ktorí budú poškodenej pomáhať. Mala vedomosť z práce, že obžalovaný poškodenú bombardoval telefonátmi, a keď táto hovorila, aby dal pokoj, obžalovaný to nerešpektoval. Obžalovaný čakával poškodenú na zastávke, keď išla do práce, z toho sa triasla, nebola schopná pracovať, bála sa ho. Celkovo zažila len dva výstupy obžalovaného, v parku a pri okne v škole, keď obžalovaný zobral poškodenej peňaženku a mobil. Vtedy medzi nimi žiaden konflikt neprebehol, ale poškodená ostala bez peňazí a nemohla nikomu ani zavolať. Poškodená potom dosť schudla, prestala jesť, toto nastalo vtedy, keď už začala dochádzať z Helpy. O výmene zámky na byte vedela len z rozprávania poškodenej, ale podrobne sa o tom nerozprávali.

Svedkyňa zotrvala na tom, že obžalovaný po útoku na poškodenú povedal, aby si zobrala tú kurvu, pravdou je aj to, že i na ňu zakričal, že je kurva, keď poškodenú bola odviezť. Nevedela však, či obžalovaný poškodenú udrel päťou, ale určite ju jedenkrát udrel.

Svedkyňa Q. Š. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná z videnia, poškodená s ňou pracuje od roku 2011. Nevedela aké mali spolužitie, avšak poškodená občas prišla s modrinami s tým, že jej ublížil obžalovaný. Raz povedala aj to, že musela spať na chodbe pod schodami, lebo ju z bytu vyhodil, bola v nočnom oblečení a nemohla ísť von, lebo bol zamknutý vchod. Počuť, že keď išla poškodená s kolegyňou, tak ju obžalovaný napadol v parku, kde ju mal udrieť. Keď obžalovaný dostal predvolanie zo súdu ohľadne rozvodu, telefonoval poškodenej a vyhrážal sa jej, že bude chodiť kanálmi, to osobne počula. Modriny videla u poškodenej najmenej trikrát, v práci ju posielali, aby išla za lekárom, ona to odmietla, vravela, že obžalovaný ju zabije, proste sa ho bála. Obžalovaný jej vyvolával a posielal sms. Poškodená bola roztržitejšia, určite nebola v psychickej pohode, po rozvode už mala lepšie obdobie, ale toto pojednávanie ju rozrušilo. Napriek svojmu psychickému stavu sa snažila vykonávať svoju prácu, jediným problémom bolo to, že nechcela chodiť do dediny na nákupy, lebo sa bála, že stretne obžalovaného. Nestalo sa však, že by poškodená v dôsledku nejakých zranení neprišla do roboty, na ošetrení u lekára nebola, lebo sa bála obžalovaného, snažila sa to utajiť, a keď jej navrhovali, aby si to aspoň od fotila, to taktiež odmietla. Modriny mala poškodená na krku aj rukách, tieto určite neboli spôsobené pri výkone práce.

Svedkyňa T. L. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je ošetrojúcou lekárkou poškodenej približne 10 rokov, táto nebývala často chorá, do ambulancie chodila málo, nemala na tele vonkajšie poranenia. Dňa 23. januára 2014 prišla, že jej bolo na autobusovej zastávke zle, skoro odpadla. Povedala, že asi mesiac až dva máva bolesti žalúdka, schudla 12 kg a nespáva. Pri objektívnom vyšetrení nenašla u poškodenej nejakej závažnej ochorenie, až na neurózu, ktorá sa prejavovala trasením a tým, že bola plačlivá, potom jej pichla injekciu na ukludnenie. Na druhý deň povedala, že po injekcii jej bolo dobre, preto pátrala po psychickej záťaži viac ako po ochorení žalúdka. Vtedy sa jej poškodená zdôverila so svojimi problémami s obžalovaným, naordinovala jej lieky - Neurol. Dňa 19. februára 2014 poškodená opätovne prišla s tým, že sa necíti dobre, zle spáva, obžalovaný už bol vo väzbe, ale jeho príbuzní chodili za ňou, aby stiahla oznámenie. Dňa 16. marca 2014 prišla poškodená po prepustení z nemocnice, kde bola hospitalizovaná 3 dni po požití väčšieho množstva liekov na ukludnenie. V prepúšťacej správe bolo uvedené, že jej švagriná (sestra obžalovaného) sa k nej správa zle, po jej návšteve už nevládala ďalej a pojedla lieky. Poškodená bola vyšetrená psychiатrom, ktorý neodporučil ústavné liečenie, malo sa jednať len o skratové konanie. Obžalovaný bol práceneschopný od decembra 2012 do mája 2013, na predpísané lieky by v tom čase nemal pacient požívať alkohol, pri kontrolách nikdy nezistila, že by bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu.

Svedkyňa T. W. uviedla, že obžalovaného pozná od detstva, je vznetlivý, občas sa s niekým poháda ale nepočula, že by niekomu ublížil. Vídavala ho v krčme Texas, viackrát tam bol aj s poškodenou, ktorá tam občas prišla aj bez neho s kamarátkou, aj sa občas opila, ale nič mimoriadne. Raz videla, ako poškodená obžalovanému jednu plesla a kričala na neho. Modriny na poškodenej nevidela. Doplnila, že v auguste 2014 sa vo Valaskej stretla s poškodenou v záhradnej reštaurácii, ktorá ju slovne napadla tak, že jej vulgárne nadávala a vyhrážala sa jej. Celé toto vzniklo z toho dôvodu, že čítala jej svedeckú výpoveď a mala pocit, že ju ňou osočila. Obžalovanému pomáhala písať odozvu na to, keď poškodená podala návrh na rozvod.

Svedok T. S., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že pracuje ako referent na Obvodnom oddelení PZ Podbrezová, dňa 17. októbra 2013 bol v popoludňajších hodinách spoločne s ppor. T. J. vyslaný do obce Valaská preveriť oznámenie, v ktorom poškodená uviedla, že obžalovaný vymenil na dverách zámky, nechcel ju pustiť dnu a vydať jej osobné veci, pričom byt je v ich spoločnom vlastníctve. Po príchode na miesto ich čakala poškodená, vyšli spoločne pred byt, zaklopali. Obžalovaný byt hneď otvoril, povedali mu, že prišli po veci, s čím nemal žiadny problém, poškodenú pustil do bytu, táto si pobalila veci do plastových vriec a pýtala si ešte peňaženku, kde chýbala bankomatová karta. Poškodená povedala obžalovanému, že dúfa, že z nej nič nevybral, načo odpovedal, že len časť, ktorá bola jeho. Potom z bytu odišli, poškodená odniesla veci do auta, bola tam s nejakým pánom. Oni nemuseli zasahovať, ale obžalovaný bol nervózny a arogantný.

Svedok G. I., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že má v susedstve chatku pri chatke obžalovaného a poškodenej. Nevidel ich hádať sa, nič mimoriadne si nevšimol, na poškodenej nevidel žiadne modriny. Obžalovaný bol často na záhrade, posledný rok tam aj spával, poškodená mu tam nosila jedlo, aj deti tam chodili. Obžalovaného pozná dlho, bol často v krčme Texas, vypil tak 5 pív, agresívneho ho nikdy nevidel, občas zvýšil hlas, poškodená tam často nechodila. Obžalovaný mu raz spomenul, že sa bude rozvádzať, lebo si poškodená s niekým písala.

Svedkyňa Q. W., ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedla, že v rokoch 2012-2013 pracovala ako krčmárka v pohostinstve Texas. Obžalovaného pozná od detstva, nikdy o ňom nič zlé nepočula, je šikovný, ochotný pomôcť, o jeho manželstve nič nevedela. Obžalovaný chodil do pohostinstva častejšie, poškodená občas prišla s ním, nikdy ju opitú nevidela, správali sa k sebe normálne. Modriny na nej nevidela, ale často sa nestýkali. Obžalovaný mal v krčme občas sprosté reči, ale bitku nikdy nevyvolal. Minulý rok v lete jej povedal, že poškodenú vyhodil z domu, lebo si s niekým písala.

Svedok B. W., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že obžalovaného pozná z krčmy, do ktorej chodila tiež poškodená, aj sama, aj s kamarátkami a bola niekedy viac opitá ako obžalovaný, vtedy do neho vyrývala. Podľa neho sa riadne nestarala o deti a flákala sa. Medzi nimi vznikali problémy, obžalovaný poškodenú aj uderil, ale ani ona mu neostala nič dlžná, napádali sa navzájom, provokovali sa, hádky vznikali hlavne kvôli nej. Od obžalovaného sa dozvedel, že si poškodená s niekým písala, mala mu poslať omylom správu s erotickým charakterom. Poškodená nikdy

nevyzerala ako týraná žena, obžalovaný občas zapáral do ľudí, ale nebol agresívny ani násilnícky. Obžalovaný býval opitý niekedy viac, niekedy menej. Poškodená zase býva v ich spoločnom byte, aj keď ju obžalovaný z neho minulý rok vyhodil. Všetky tieto skutočnosti vedel, lebo je kamarátom obžalovaného a často sa stretávali v krčme alebo pri robote.

Svedok L. W., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že pozná obžalovaného od malička, potom vo Valaskej nebýval, ale za posledných 5 rokov ho spoznal dobre. Poškodená sa s ním stále hádala, chodila po krčmách, tak isto ako obžalovaný, opitú ju však nevidel. Mal vedomosť o tom, že sa títo mali hádať doma. Obžalovaného poznal ako dobrého a šikovného chlapa, poškodenú nepozná, len sa s ňou zdravil. Čo vie o ich súkromnom živote, sa dozvedel od ľudí z dediny.

Svedok N. W., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že obžalovaný v minulosti robil na družstve v Hornej Lehote, kde on bol traktorista, ale len dva týždne, inak sa k veci vyjadriť nevedel.

Svedok mal. B. V., syn obžalovaného a poškodenej, ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu správal agresívne k poškodenej, avšak jeho so sestrou nikdy nebil. Keď mu povedal, aby prestal, väčšinou odišiel spať do chatky na záhradu. Obžalovaný vystrájal tak, že húkal na poškodenú, vykrikoval jej, že sa o nich nestará a ešte jej vykrikoval frajera, keď sa dozvedel, že si píše s niekým cez facebook. Podľa neho sa takto správal od malička, chodil ako chlapi na pivo, aj sa im venoval ale nie tak ako poškodená. Všetko sa zhoršilo od septembra 2013, kedy zistil, že si poškodená s niekým píše, vystrájal väčšinou, keď on so sestrou neboli doma. Horšie to bolo aj od vtedy, keď pred dvomi rokmi zomrel otec obžalovaného, ktorý ho držal v kľude a dohovára mu. Na poškodenej videl modrinu na predlaktí, ona im to chcela zatajiť. Poškodená im povedala, že spadla zo stoličky, keď umývala okná, ale on si myslí, že to tak určite nebolo. Modriny jej videl dva-trikrát, ale iba na jednej ruke, myslí si, že sa obžalovaný s poškodenou hádali, asi sa aj bili, určite si švacli. Keď bol doma a obžalovaný chcel ublížiť poškodenej, tak sa jej zastal, tohto poslal na záhradu a on išiel. Potom ako obžalovaný zistil, že si poškodená s niekým píše, odišla na Heľpu, on so sestrou bývali vo Valaskej u tety a starkej. Chceli sa už rozviesť, obžalovaný poškodenej najskôr písal sms-ky a vyvolával jej, potom sa chcel dohodnúť u tety alebo starkej, aby to neriešili agresívne, ale poškodená to neprijala. Obžalovaný si našiel prácu v Trenčíne a potom v Banskej Bystrici, asi mesiac a pol staval ranč. Mimo domu bol od septembra do Vianoc. Vtedy dával poškodenej kľúče, aby tam zatiaľ mohla bývať, ale ona to odmietla, bála sa, že obžalovaný príde domov. Potom už išla poškodená vypovedať na políciu a obžalovaného zobrali do väzby. Obžalovaný vymenil na byte zámku raz a v liste, ktorý im písal, uviedol, že keď bol opitý zlomil kľúč, šiel spať na záhradu a na druhý deň vymenil zámku. Kľúč poškodenej dával, ale táto sa obžalovaného bála, lebo vtedy robil v Banskej Bystrici a mohol prísť kedykoľvek domov. On osobne kľúče mal, mohol si ísť zobrať domov, čo chcel. Kedy presne obžalovaný vymenil zámku si nepamätal, raz bol v byte s poškodenou po veci, keď bol obžalovaný v robote a to v januári 2014. Raz poškodená v byte aj prespala, bolo to v piatok, aj obžalovaný prišiel domov a na druhý deň išiel on so sestrou a poškodenou na Heľpu. Obžalovaný mu povedal, že poškodená nové kľúče nechce a vrátila ich do schránky. Poškodenej povedal, že on má kľúče a vtedy si boli po tie veci čo potrebovala. Vedel aj o tom, že si poškodená bola zobrať veci za asistencie polície, lebo chcela počítač, foťáky, ale obžalovaný jej to nechcel dať, keď prišla s policajtni, tak sa dohodli, že si zoberie len oblečenie. Podľa neho, keby išla za T. X., tak tie veci si mohla zobrať, pretože obžalovaný jej ich zabalil a mal ich pripravené. Keď bola poškodená na Heľpe, obžalovaný vtedy nevymenil zámky, bolo to až v novembri 2013, keď zlomil ten kľúč. Ohľadom telefonátov a sms správ uviedol, že poškodená im ich neukazovala, vedel len o jednej správe „prečo nedvíhaš, či si zase s tým W.“. Poškodená nedvíhala obžalovanému telefón, lebo s ním nechcela mať nič spoločné. Obžalovaný volal asi tak 4 krát za deň, sms-ky posielal, keď poškodená nedvíhala, načo sa poškodená sťažovala. O tom, že mal obžalovaný čakať poškodenú na zastávke a odprevádzať ju, počul od poškodenej. Raz bol svedkom toho, že sa obžalovaný zrazu objavil na zastávke, asi videl, že poškodená išla z roboty, už boli skoro v autobuse, vtedy jej hovoril niečo o papieroch o byte a rozvode. Poškodená chodila aj skôr do práce, aby ho nestretla, mala z obžalovaného nervy. Poškodená po návrate z práce, chodila s ním na tréningy, potom každý večer upratovala a robila večeru, zabávať sa nechodila, nemala na to čas. Obžalovaný s ním na tréningy nechodil, lebo spolu už nebývali, predtým ako ho vzali do väzby s ním poriadne 6 mesiacov nebol. Trénerom na floorbale mu je Y. X., ktorý sa poznal aj s poškodenou, pracoval pre týrané ženy, bol u nich aj so ženou zo sociálky.

Jeho sestra I. vždy držala s obžalovaným, ktorý si ju obhajoval, jeho obhajovala poškodená. Obžalovaného aj poškodenú mal rovnako rád, nebál sa ich. Poškodená často plakávala, najmä posledný týždeň, lebo sa pohádala s tetou, ktorá zistila, že si poškodená píše s W.. U poškodenej sa prejavoval strach tak, že nejedla, chcel, aby obžalovaný po prepustení z väzby išiel na protialkoholické liečenie.

Svedkyňa T. I. V., dcéra obžalovaného a poškodenej, nevy povedala.

Svedok L.. Y. U., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že je majiteľom pohostinstva Texas, ale dva až tri roky je v Bratislave. Obžalovaný chodil do pohostinstva často, ale patrila k slušnejším zákazníkom, pozná ho ako slušného a citlivého človeka, ktorý si vždy zastal seba a svoju rodinu. Rodinu obžalovaného vždy vnímal ako harmonickú, nikdy žiadnu hádku medzi obžalovaným a poškodenou nevidel, len výmenu názorov, na poškodenej nevidel nikdy modriny, obžalovaný sa k nej nesprával agresívne, ale s úctou. Poškodenú nevidel opitú, občas prišla do pohostinstva s kamarátkou, ale veľmi zriedka. Obvinenie L. V. sa mu zdá, podľa jeho poznatkov o jeho rodine, nadnesené a prehnané.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a výpovede znalca T. T. Z. vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená duševná porucha, či choroba v užšom slova zmysle v súčasnosti, ani v minulosti. Ide u neho o emočne nestabilnú poruchu osobnosti prejavujúcu sa zvýšenou impulzivitou, nižším prahom pre vyvolanie prudkých až agresívnych reakcií a zníženou ochotou rešpektovať spoločenské pravidlá a normy. Nestabilné črty osobnosti sú jeho trvalou výbavou, bez vplyvu alkoholu ich dokáže čiastočne ovládať a správanie sa poškodenej nemalo na ne vplyv. V čase spáchania skutku bola u neho plne zachovaná rozpoznávací schopnosť, ovládacia schopnosť bola len nevýznamne znížená, a to prirodzeným, nechorobným účinkom skonzumovaného alkoholu, tieto schopnosti neboli narušené duševnou poruchou alebo chorobou. Jeho osobnosť vykazuje psychopatické črty, ktoré nemajú vplyv na rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Chápe zmysel trestného konania, je schopný vystupovať pred súdom a náležite sa obhajovať. Jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný z psychiatrického hľadiska, avšak vzhľadom na prítomnosť chorobnej závislosti od alkoholu (podľa starších klasifikácií v druhom štádiu s rozvinutou telesnou aj psychickou zložkou) a výskytu porúch správania sa pod jej vplyvom, mu znalci navrhli uložiť protialkoholické liečenie ústavnou formou. Zistili u neho v telesnej oblasti zvýšenú toleranciu alkoholických nápojov, pitie v ťahoch, udržiavanie hladiny, naznačené abstinenčné fenomény, v psychickej oblasti fenomén narušenej kontroly pitia, aj keď kontrola nie je úplne vymiznutá, pretrvávajúce pitie, napriek jeho zrejším negatívnym dôsledkom, tiež zjavnú racionalizáciu a bagatelizáciu abúzu. Poukázali, že užitý alkohol u neho prirodzeným účinkom znižoval jeho morálne zábrany k agresívnejším formám správania sa a umožnil naplno sa prejavíť jeho povahovým črtám (impulzivita, emočná nestabilita a pod.). Prognóza pokračovania trestnej činnosti u neho bude závisieť od jeho postoja ku konzumácii alkoholu, pričom pri uvedomení si možných následkov, sa zdá pozitívna, najmä ak sa zdrží konzumácie alkoholu.

Zo znaleckého posudku z odvetvia klinickej psychológie dospelých a výpovede znalca T. K. B. vyplýva, že osobnosť obžalovaného je priemerne štrukturovaná, v popredí sú známky egocentrizmu a subjektivismu, zrejma je tendencia k sebaapresadzovaniu, pričom ťažšie prežíva nesúhlas so svojimi názormi a postojmi, čo v ňom vyvoláva pocit hnevu a nepriateľstva. Zrejma je tiež vzťahovačnosť v medziľudských vzťahoch, vyššie sebavedomie a sebahodnotenie, bez kritického a objektívneho pohľadu na seba a svoje fungovanie. Inteligenčný potenciál je u neho orientačne v pásme priemeru, emócie výrazne ovplyvňujú jeho správanie. Kontakt s realitou je dostatočný, odlišenie reality od fantázie je na primeranej úrovni, nebolo u neho zistené patologické používanie klamstva, zvýraznená je však vzťahovačnosť, domýšľavosť. Je schopný si dostatočne zapamätať prežívané situácie a reprodukovať ich s dostatočnou presnosťou. Jeho konanie má známky impulzivity a iracionality pri riešení problematycznych situácií, kedy sa aktivuje jeho agresivita pri potrebe presadiť svoje riešenia a svoj názor. Problematické je spracovanie emócií tak vlastných ako z okolia, najmä pri dlhodobej záťaži (napr. pretrvávajúcich konfliktach, situáciách spôsobujúcich frustráciu alebo ktoré nemajú jednoduché riešenie). Vtedy u neho rýchlo stúpa vnútorné napätie, môže sa dostaviť rozladenie, impulzívne reagovanie, agresívne tendencie, či iracionálne správanie a riešenie. Agresivita je v rámci jeho osobnosti zrejma ako zvýraznená črta, ktorú ale za bežných okolností, bez emočnej záťaže dostatočne reguluje, táto črta narastá v situáciách záťažových, emočne napätých, je to trvalá vlastnosť a jej prejav záleží aj od interakcie z inými ľuďmi a objektami. Z hľadiska prognózy vývoja jeho osobnosti je pravdepodobné

pretrvávanie doterajšieho stavu, pretože ten je daný fungovaním osobnosti, na ktoré v tom čase nemá kritický náhľad a teda ani významnejšiu potrebu jeho zmeny.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a výpovede znalca T. T. Z. vyplýva, že u poškodenej v čase vyšetrenia zistili prejavy prechodnej duševnej poruchy a to ľahkého anxiózneho syndrómu, ktorý sa prejavuje pocitmi strachu a úzkosti, ktoré sú viazané výlučne na agresívne správanie obžalovaného. Ide o stav prechodný, nevyžadujúci si trvalú psychofarmakologickú liečbu. V aktuálnom období (keď nie je poškodená vystavená opakovaným útokom zo strany obžalovaného) je u nej tendencia k rýchlemu ústupu anxiózne symptomaticky pri odstránení vyvolávajúcej príčiny. Na úrovni psychiatrickej u poškodenej nezaznamenali prejavy trvalej duševnej poruchy, a to posttraumatickej stresovej poruchy, neboli u nej zistené prejavy syndrómu týranej ženy. Správanie obžalovaného sa však mohlo podieľať na vzniku zistenej prechodnej duševnej poruchy, čo mohlo spôsobiť poškodenej ujmu najmä v psychologickú rovinu (nie patologickú), ktorú prežívala ako psychický stres, resp. ako kruté a bezcitné správanie. Aktuálny stav poškodenej nevyžaduje psychiatrickú liečbu, prognóza vývoja zistenej duševnej poruchy je priaznivá a závisí najmä od pôsobenia negatívnych životných faktorov a teda aj od toho, či bude podobné správanie obžalovaného pokračovať. Zistená duševná porucha nemala u poškodenej vplyv na jej schopnosť vnímať, pamätať si a reprodukovať prežité udalosti. Správanie obžalovaného, aj keď u poškodenej nespôsobilo vznik duševnej poruchy, táto prežívala ako závažný psychický stres. Nezistili síce u nej prejavy syndrómu týranej ženy v rovine psychiatrickej, posudzujúcej chorobné prejavy, ktoré by mohli vzniknúť na podklade alebo ako dôsledok týrania, ale napriek tomu poškodená správanie obžalovaného vnímala ako ťažké príkorie. Doplnil, že prejavy úzkosti vznikali u poškodenej len priamo v súvislosti s násilím a ak boli také obdobia, keď toto násilné správanie nedosahovalo určitý stupeň, prípadne došlo medzi poškodenou a obžalovaným k určitému časovému odlúčeniu, je prirodzené, že mohla poškodená iniciovať pohlavný styk s obžalovaným. Taktiež je prirodzené, že poškodená po istom časovom odstupe „akoby zabudla na to, čo sa dialo“ a nevníma správanie obžalovaného až tak negatívne resp. zaťažujúco. Ak by išlo len o bežné konflikty medzi manželmi, nevznikla by z toho dôvodu u poškodenej prechodná duševná porucha ako bola zistená.

Z dvoch znaleckých posudkov z odvetvia klinickej a poradenskej psychológie detí a dospelých z 28. marca 2014 a 2. apríla 2014, ako aj výpovede znalkyne T. Q. W. vyplýva, že poškodená je po intelektuálnej stránke vyspelá osobnosť, je plne schopná vnímať, zapamätať si a zreprodukovať prežité udalosti, tak ako sa stali. Výpovede poškodenej možno považovať za hodnoverné a udalosti za skutočne prežité, pretože u nej neboli zistené tendencie k konfabuláciám, vymýšľaniu si a klamstvám, ani k nadsadzovaniu skutočností, ktoré prežila, jej lži-skóre je nulové. Doposiaľ mala poškodená tendenciu k disimulácii, preto aby sa nedostala do konfliktu s obžalovaným, snažila sa zakrývať, čo sa deje. Posledné udalosti, ktoré sa v rodine poškodenej udiali (agresívne ataky obžalovaného, vyhodenie z bytu, výmena zámky) a navyše tlak príbuzných voči jej rozhodnutiu rozviesť sa a oznámiť to polícii, zažila poškodená ako neprimeraný stres až psychickú traumu, na základe ktorej sa pokúsila o samovraždu, jej konanie bolo skratové, bez prípravy. Agresívne správanie obžalovaného voči poškodenej nutne viedlo k zhoršeniu kvality jej života - neustále žila v strese, očakávaní a napätí.

Poškodená v čase vyšetrenia netrpela žiadnou psychickou chorobou v zmysle psychopatologickom, ide o celkové depresívne prežívanie traumatizujúcich a stresových situácií, ktoré ona ako týranie a ohrozenie prežívala. Správanie obžalovaného, ktorý mal byť jej blízkou osobou, prežívala ako ťažké príkorie, ohrozovanie a neprimeraný stres, následkom čoho sa postupne stávala neistou, neschopnou sebaapresadenia, s následným prežívaním úzkosti a strachu i psychosomatickými symptómami (nechutenstvo, nespavosť, bolesti žalúdka, chudnutie), čo vyústilo až do depresívnej poruchy stredného stupňa. Správanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu, spôsobovalo poškodenej dlhodobo také duševné bolesti, ktoré najskôr ovplyvnili jej aktuálne prežívanie a neskôr aj jej somatický stav, kde sa pridalo prežívanie úzkosti a strachu. Aj keď u poškodenej nemožno hovoriť o syndróme týranej ženy z psychiatrického hľadiska, z psychologického hľadiska možno celkové prežívanie poškodenej s následnými psychickými stresmi a vážnou aktuálnou traumou zhodnotiť ako dlhodobé týranie obžalovaným.

Znalkyňa doplnila, že prvý znalecký posudok bol vyžiadaný ešte v konaní, keď bol obžalovaný stíhaný za prečin nebezpečného prenasledovania a otázky sa vzťahovali najmä k týmto okolnostiam, pri druhom znaleckom posudku už išlo o stíhanie za zločin týrania zverenej a blízkej osoby a otázky boli smerované k tejto právnej kvalifikácii. Pri prvom znaleckom posudku nemala dôvod vyjadrovať sa k

týranu poškodenej, pretože v ňom neboli v tomto smere položené otázky. Poškodená mohla výpoveď zmeniť a to najmä vplyvom toho, že tie najhoršie pocity už z nej odzneli. Poukázala aj na to, že nik neurobil pokus o samovraždu, ak k tomu nemal motív. Za ťažké príkorie považovala prežívanie strachu, úzkosti a depresie, išlo o subjektívny pocit poškodenej. Ak došlo medzi obžalovaným a poškodenou k dobrovoľnej súloži v čase, keď sa k nej už mal správať spôsobom uvedeným v obžalobe, tak sa takáto vec stať môže, dokonca sa to v praxi stáva často u týraných žien, ide o podliehanie agresorovi. V praxi sa stali aj také prípady, že si týrané ženy vzali útočníkov za manželov napriek tomu, že ich už týrali pred uzavretím manželstva. Ak sa vyskytla v rodine poškodenej samovražda, nemalo to súvis s konaním poškodenej. Pri konštatovaní, že obžalovaný je agresívny, vychádzala najmä z toho, že skúmala príčinu, prečo sa poškodená pokúsila o samovraždu a k takému záveru sa dopracovala. O samovraždu sa pokúsila až niekoľko týždňov po tom čo bol obžalovaný vzatý do väzby a hoci z jeho strany tam už nebola hrozba, ale poškodená stratila perspektívu, nahromadili sa všetky úzkosti. Mala pochybnosti, že by samotné vzatie obžalovaného do väzby považovala poškodená za pozitívny fakt, skôr si myslela, že ostalo to negatívne, ostala sama, nevedela čo má robiť. Zopakovala, že poškodená zmenila postoj k tomu, ako sa správala k tomu na začiatku, pretože si pomaličky uvedomuje všetky následky, nemá záujem, aby to bolo takého charakteru, vníma to teraz inak, nechce, aby obžalovaný bol odsúdený na dlhoročný trest. Nemožno však povedať, že vzhľadom na zmenu postoja, by si predtým takéto udalosti vymyslela. V dôsledku času a všetkých okolností, ktoré sa dejú v súvislosti s týmto konaním, postupne si poškodená pripúšťa aj svoje chyby, ktoré urobila, taktiež vníma tlaky zo strany okolia, v dôsledku čoho celkový postoj voči konaniu obžalovaného zmiernuje. Kritický stav poškodenej vyústil do pokusu o samovraždu, potom sa začal postupne zlepšovať a časom aj tie horšie spomienky „vyblednú“ a to zvlášť, keď neprišla do styku s agresívnou osobou alebo agresívnym správaním sa voči nej, čo sa už teraz nedeje v takej miere. Keď bola pod vplyvom strachu a ohrozenia, mohla u nej nastať určitá dramatizácia určitých vecí, ktorá postupne vybledne a môže u toho ktorého jedinca znamenať iný pohľad na tie isté veci, avšak nepripustila, že by si poškodená nejaké podstatné okolnosti len vymyslela, ak by ich skutočne neprežila. Poškodená určite nevypovedala cielene v neprospech obžalovaného, skôr sa jej to ťažko prezentovalo t.j. to čo v súvislosti s týmto konaním prežila, mala tendenciu vysvetľovať si, že prečo vôbec k tomu došlo.

Zo znaleckého posudku z odvetvia klinickej a poradenskej psychológie detí a dospelých a výpovede znalkyne T. Q. W. vyplýva, že osobnosť maloletého B. je v štádiu pubertálneho vývinu, bez výraznejších pubertálnych zmien. Dokáže byť už kritický voči svojmu okoliu. Je výrazne naviazaný na svojich rodičov, nie je však na nich ešte závislý. Toho času je pod tlakom vplyvu postojov a názorov na obžalovaného celou rodinou - nimi aj ovplyvniteľný a zmätený. Maloletá I. je veľmi živé, veselé, no citovo ľahko zraniteľné dieťa, nevie sa v aktuálnej situácii orientovať, nechce nikomu ublížiť, aj keď si uvedomuje, že obžalovaný potrebuje odbornú pomoc a želá si to. Má tendenciu chrániť obžalovaného, disimulovať. Je dosť ovplyvniteľná celou rodinou obžalovaného, ktorá má tendenciu tiež ho chrániť, zatajovať jeho alkoholické prejavy a pod.

Obe deti sú intelektovo v pásme ľahkého nadpriemeru, ich výpovede sú hodnoverné, no postrádajú na úplnosti prežitých skutočností s úmyslom čo najviac obžalovaného chrániť. Neboli u nich zistené tendencie ku konfabuláciám, sú však ovplyvňované celou širšou rodinou, preto prežívajú vnútorné zmätky, neistotu, nevedia, čo môžu od trestného stíhania ich otca (obžalovaného) očakávať. Obe deti sú však schopné správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti.

Zo zápisnice o ohliadke vecí - mobilného telefónu zn. LG- T385, ktorý predložila poškodená vyplýva, že telefón mal pridelené telefónne číslo XXXX XXX XXX, pričom ho používala. Z uvedeného telefónu boli odfotografované sms správy zaslané poškodenej z mobilného telefónne čísla XXXX XXX XXX z obdobia od 19.12.2013 do 31.01.2014 v rôznych časoch, z rôznym aj vulgárnym obsahom.

Do spisového materiálu boli tiež zabezpečené podrobné mesačné výpisy pre telefónne číslo XXXX XXX XXX za obdobie od 08.10.2014 do 07.02.2014, ktoré má evidované na svoje meno obžalovaný, a ktoré aj používal, čo sám potvrdil. Z týchto vyplýva, že obžalovaný opakovane, aj v krátkych časových intervaloch za sebou, v rôznych časoch, od konca novembra 2013 telefonoval na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré používala poškodená, zároveň na uvedené telefónne číslo opakovane posielal sms správy aj niekoľkokrát denne, pričom intenzita sa vystupňovala najmä v decembri 2013, v januári 2014 a začiatkom februára 2014.

Z fotokópie hlásenia vyplýva, že dňa 17.10.2013 o 16.45 hod. poškodená ohlásila, že obžalovaný vymenil zámku na byte, kde ju nechce pustiť a vydať jej osobné veci.

Z čiastočného výpisu listu vlastníctva č. 2073 vyplýva, že vlastníkmí bytu č. 5, na druhom podlaží vo vchode 3, bytového domu súp.č. 450, na parcele KN C č. XXXX, v k.ú. P. sú L. V. (obžalovaný) T. V.L. (poškodená) v podiele 1/1.

Taktiež boli predložené fotografie poškodenej a to svedkyňou N. X..

Zabezpečený bol i prehľad zamestnávateľov obžalovaného od Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica, za obdobie od 12.11.1996 do súčasnosti.

Obžalovaný predložil USB kľúč s fotografiami vyhotovenými v rokoch 2011 až 2013, ktoré majú preukazovať, že s poškodenou žili riadnym manželským životom, zúčastňovali sa spoločne rodinných aj iných osláv, pričom niektorých sa mala zúčastniť sama poškodená. Na uvedených fotografiách nie je vidieť na poškodenej žiadne zranenia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel, poškodenú fyzicky nenapádal, ani psychicky netýral, dochádzalo medzi nimi len k bežným manželským hádkam a to z dôvodu žiarlivosti poškodenej. Táto sa ho chcela takýmto spôsobom zbaviť a získať byt pre seba, naviedol ju na to Y. X.. Pripustil len, že jej posielal sms správy, ktoré mali aj vulgárny obsah, ale nikdy sa jej nevyhrážal, bolo to preto, že zistil, že si cez facebook dopisuje s iným mužom a potom sa už chceli rozvádzať. Nebránil jej v užívaní bytu, keď zlomil kľúč a vymenil zámku, informoval ju o tom, kde pre ňu nový kľúč odložil, poškodená ho mohla užívať a aj ho určitý čas ešte užívala. Poškodenú nesledoval, keď išla do práce, škola je v blízkosti ich bytu, preto sa stretli len náhodne, cielene ju vyhľadal len raz a neudrel ju, len sa na ňu spakruky zahnal, pretože ho provokovala.

Naproti tomu vo výpovediach v prípravnom konaní, keď bol trestne stíhaný len za uvedené prečiny, priznal, že sa k poškodenej správal agresívne, napádal ju sloвне aj fyzicky, ale aj ona mu capla, po prepustení zo zamestnania začal nadmerne požívať alkoholické nápoje, to bola príčina ich manželských problémov. Uviedol aj to, že poškodenú čakal pred škodou a dal jej facku, lebo zistil, že si s niekým píše. Pri jednej z výpovedí sa všeobecne priznal k celému skutku, ktorý mu bol v tomto štádiu kladený za vinu a svoje konanie oľutoval. Pri výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie priznal aj to, že zámok na dverách vymenil, pretože sa na poškodenú hneval a dal jej facku, keď zistil, že si s niekým píše, posielal jej aj správy s výhražným obsahom, pripustil, že poškodenú pod vplyvom alkoholu bájaval.

Zmena jeho výpovedí v prípravnom konaní nastala po tom, čo mu bolo vznesené obvinenie už za predmetný zločin. Poukazoval na zlú starostlivosť poškodenej o deti, táto ho napadla aj s nožom. Spáchanie skutku tak ako mu bol kladený za vinu v tomto štádiu v celom rozsahu poprel. Pripustil len, že jej dal jednu facku, lebo sa na neho škerila. Poškodená ho chcela dostať do basy, získať byt a celé jej to poradil Y. X..

Zmenu svojich výpovedí z prípravného konania po vznesení obvinenia za zločin a z hlavného pojednávania oproti počiatočným výpovediam v prípravnom konaní odôvodňoval tým, že prvé výpovede urobil v zlom psychickom stave, policajti na neho tlačili a nebol ešte stíhaný za týranie poškodenej, priznal len jej prenasledovanie a zásah do jej práv k spoločnému bytu.

Súd neuveril zmeneným výpovediam obžalovaného, pretože z nich vyplývala zjavná snaha zbaviť sa trestnej zodpovednosti po tom, čo mu bolo vznesené obvinenie za predmetný zločin. V týchto výpovediach už dokonca poprel aj tie časti skutku, ku ktorým sa predtým priznal. Neobstojí jeho obhajoba, že tak pôvodne vypovedal v zlom psychickom stave a policajti na neho tlačili, pretože išlo až o štyri výpovede a to v priebehu dvoch mesiacov, teda nie bezprostredne po sebe, naviac jedna z nich bola vykonaná pred sudcom pre prípravné konanie a nie pred príslušníkmi polície. Z celého postoja obžalovaného vyplýva, že tento najprv priznal spáchanie skutku, ktorý bol v tom čase kvalifikovaný ako dva prečiny, ale po vznesení obvinenia za zločin a rozšírenia skutku o ďalšie formy útokov voči poškodenej už poprel vo väčšej časti svoje priznanie k pôvodnému skutku, nakoľko si uvedomil, že došlo k sprísneniu právnej kvalifikácie v jeho neprospech, hrozilo mu uloženie vysokého trestu a chcel svoju trestnú zodpovednosť čo najviac minimalizovať. Súd naopak uveril len jeho prvým výpovediam

z prípravného konania (pred zmenou právnej kvalifikácie), kde sa ku skutku, ktorý mu bol v tom čase kladený za vinu, priznal.

Obžalovaného zo spáchania skutku v celom rozsahu usvedčujú výpovede svedkyne poškodenej T. V.. Táto na hlavnom pojednávaní potvrdila, že ju obžalovaný začal fyzicky napádať už na Helpe. S týmto žili intímny životom, ale okrem dobrovoľných pohlavných stykov si od nej viackrát vynútil pohlavný styk a to keď bol pod vplyvom alkoholu. Približne päťkrát prespala mimo domu, lebo vedela, že obžalovaný príde pod vplyvom alkoholu, a preto radšej ušla. V októbri 2013 ju vyhodil z bytu, z tohto dôvodu odišla ku švagrinej. Keď sa chcela vrátiť, zistila, že zámok na vchodových dverách je už vymenený. Po veci z bytu si bola za asistencie polície. V tom čase ju obžalovaný čakával pred školou, vulgárne jej nadával, jedenkrát ju udrel päťou do tváre, čo videla aj jej kolegyňa, nechcel ju vo Valaskej vidieť a pod. Bíjaval ju dlhšiu dobu, nevedela však presne uviesť, kedy to bolo, koľkokrát a kde ju udieral. Niekedy mala aj modriny a škrabance, naposledy to bolo v októbri 2013, keď ju vyhodil z bytu. Nebolo to však nič vážnejšie a nikdy nebola z tohto dôvodu na lekárskom ošetrení. Cez leto 2013 jej zakazoval chodiť vonku, musela byť stále doma. Keď bývali s obžalovaným na Helpe, jeho konanie nebolo až také závažné, pretože si to nedovolil, keďže bývali s jej rodičmi a jej otec bol na invalidnom dôchodku. Vo Valaskej sa jeho správanie zhoršilo, predovšetkým od roku 2011, keď obžalovanému zomrel otec, pred ktorým mal rešpekt a najhoršie obdobie bolo od konca roku 2012, keď bol práceneschopný a následne prišiel o zamestnanie a to najmä, keď bol pod vplyvom alkoholu. Záverom uviedla, že chcela, aby obžalovaný išiel na protialkoholické liečenie a nie, aby sa to riešilo trestným stíhaním.

Vo svojich výpovediach v prípravnom konaní zo dňa 6. februára 2014 a 4. júna 2014 podrobnejšie popísala akým spôsobom ju obžalovaný či už fyzicky alebo slovne atakoval a to tak ako je to vyššie uvedené.

Vo výpovedi v prípravnom konaní z 30. júla 2014 sa už konanie obžalovaného snažila zľahčovať, uviedla, že aj ona bola tvrdohlavá, no pripustila, že občas padla aj nejaká facka. Zotrvála na tom, že obžalovaný ju vyhodil z bytu a vymenil zámok, keď našiel jej internetovú komunikáciu, potom ju začal vyhľadávať, vyvolávať jej a vypisovať sms správy, stratila nervy a išla podať trestné oznámenie, ale nie z toho dôvodu, že by sa ho chcela zbaviť. Hádky a facky vnímala ako bežný manželský život a správanie obžalovaného nepociťovala ako bezcitné a kruté, hoci niektoré situácie boli dosť ostré, bola len nahnevaná a sklamaná, veď takéto problémy majú aj iní a neriešia to trestným stíhaním.

Po vyzvaní, aby odstránila rozpory vo svojich výpovediach, svedkyňa zotrvala na tom, že s odstupom času nepociťuje konanie obžalovaného až ako také príkorie. Pre dlhší časový odstup nevedela podrobnejšie popísať a konkretizovať presné dátumy a spôsoby atakov obžalovaného, najhoršie bolo podľa nej obdobie v rokoch 2013 a 2014. Zopakovala, že obžalovaný ju vtedy obťažoval a prenasledoval, chcela, aby išiel na protialkoholické liečenie a nie, aby bol trestne stíhaný za jej týranie. Obžalovaný ju atakoval slovne, bála sa odkiaľ vybehne, preto sa zhoršila jej psychika. Zdôrazňovala, že aj ona má na tom svoj podiel, ako aj to, že po útokoch nemala vážnejšie zdravotné problémy. K výpovedi zo 4. júna 2013 uviedla, že obžalovaný sa ku nej nesprával pekne, ale nemôže povedať, žeby ju týral, vtedy to kus zveličila. S obžalovaným má dve deti, k zmene výpovede ju nikto nenútil, ale ich švagor T. X. bol za ňou, aby stiahla trestné oznámenie, že sa za obžalovaného zaručujú. Táto okolnosť však so zmenou jej výpovede súvisí len čiastočne. Y. X. jej pomohol, ale podať trestné oznámenie sa rozhodla sama, netušila však, že to skoční vzatím obžalovaného do väzby.

Možno konštatovať, že zo všetkých výpovedí svedkyne - poškodenej zhodne vyplýva, že konanie obžalovaného voči nej bolo najhoršie od konca roku 2012, čo vyústilo do toho, že sa jej zhoršil psychický stav a to v dôsledku jeho prenasledovania, či už osobného alebo prostredníctvom telefonátov a správ sms. V tomto období ju vyhodil aj z bytu a fyzicky napadol v prítomnosti jej kolegyne z práce.

Za najvieryhodnejšie súd považoval prvé svedecké výpovede poškodenej v prípravnom konaní, v ktorých podrobnejšie uviedla priebeh skutku, pričom je logické, že presné popísanie jednotlivých fyzických a slovných útokov obžalovaného pokiaľ ide o počet, čas, miesto a spôsob, nevedela špecifikovať úplne do detailov vzhľadom na odstup času, ale najmä kvôli dlhšiemu časovému úseku, v ktorom sa skutok stal. Čiastočnú zmenu jej poslednej výpovede v prípravnom konaní a čiastočnú zmenu jej výpovede na hlavnom pojednávaní, a to v prospech obžalovaného, možno pripísať viacerým dôvodom. Súd poukazuje hlavne na to, že poškodená si pri podávaní trestného oznámenia a prvých výpovediach v

prípravnom konaní nevedomila uloženie akého vysokého trestu, najmä po sprísnení právnej kvalifikácie skutku, obžalovanému reálne hrozí, taktiež nechcela spôsobiť jeho vážobné stíhanie. Sama uviedla, že s obžalovaným má dve deti, pokiaľ ide o jeho vyživovaciu povinnosť k nim, je nevýhodné, ak je vo väzbe a nemá žiadny príjem, v tomto smere nemení na tom nič ani to, že už boli právoplatne rozvedení. Taktiež je evidentné, že na poškodenú bol vyvíjaný tlak zo strany príbuzných obžalovaného, a to švagrovcov, keď najmä svedkyňa N. X. zmenila postoj ku konaniu obžalovaného, keď sa dozvedela, že poškodená má určitý vzťah k inému mužovi. O tomto tlaku sa poškodená zdôverila svojej lekárke T. L. J., ktorá to potvrdila. Tieto okolnosti mali vplyv na čiastočnú zmenu výpovedí svedkyne - poškodenej v prospech obžalovaného, v ktorých sa snaží jeho konanie zľahčovať, prisudzovať vinu aj sebe, pretože v čase konania hlavného pojednávania už nemala záujem, aby bol obžalovaný trestne stíhaný pre tak závažnú trestnú činnosť. Jej cieľom bolo odísť od obžalovaného, čo sa jej splnilo, pretože už boli právoplatne rozvedení a podala na neho žalobu, aby bol vylúčený z užívania spoločného bytu. Nezanedbateľnými boli aj výpovede znalcov z odvetvia psychiatrie a psychológie, ktorí uviedli, že takáto zmena postoja poškodenej je prirodzená, pretože už dlhší čas nebola s obžalovaným v kontakte, v dôsledku čoho akoby zabudla, čo sa dialo, a preto jeho správanie nemusí vnímať až tak negatívne. Za takejto situácie súd považoval za vierohodné predovšetkým prvé výpovede svedkyne poškodenej z prípravného konania, pričom pri nich nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by poškodená mala záujem až takou výraznou mierou priťažovať obžalovanému, navyše nemá sklon ku klamstvám a vymýšľaniu si, napokon o jej psychickom stave svedčí aj to, že sa pokúsila o samovraždu, čo nepochybne priamo súvisí v najväčšej miere so správaním sa obžalovaného voči nej, ako to vyplýva aj zo záverov znaleckých posudkov z odvetvia psychiatrie a psychológie.

Výpovede svedkyne poškodenej, ktorým súd uveril, potvrdzujú ďalšie vykonané dôkazy a to výpovede viacerých svedkov, znalecké posudky a ich závery, ako aj niektoré listinné dôkazy. Pri svedkoch je logické, že spravidla neboli priamo svedkom jednotlivých konfliktov, keďže k týmto dochádzalo zväčša v spoločnej domácnosti, v neskorých večerných resp. nočných hodinách, pokiaľ možno bez prítomnosti detí. Relevantnou skutočnosťou bolo aj to, že sa poškodená snažila konanie obžalovaného voči nej a jeho účinky zatajovať napr. nenavštívila lekára, modriny si zatierala krémom a pred Y. X. sa nikomu v takom rozsahu so svojimi problémami nezdôverila. Svedkyňa V. R. potvrdila, že vedela o konfliktoch medzi obžalovaným a poškodenou už na Helpe, videla obžalovaného nad poškodenou so zaťatou päťou, keď sa hádali, viackrát si všimla modriny na rukách poškodenej, ktoré si zatierala krémom, aby ich nebolo vidno, raz jej videla modriny aj na tvári. Jedenkrát jej aj suseda hovorila, že bol u nich krik a obžalovaný asi bil poškodenú, keď sa jej na to spýtala, len sa rozplakala a nič nepovedala. Modriny na rukách poškodenej videla aj keď ju bola navštíviť vo Valaskej, ale táto vravela, že ju nechce zaťažovať. Keď sa ku koncu vrátila poškodená bývať k nim, povedala, že ju obžalovaný vyhodil z bytu, potom ju chodil čakať k autobusu, sledoval ju, mala z neho strach a raz ju aj zbil, taktiež jej často telefonoval a písal sms. Keďže aj ju manžel niekedy udrel, keď bol opitý, preto radila poškodenej, aby sa neozývala.

Skutočnosť, že poškodená mala modriny na rukách, potvrdil ich syn mal. B. V., videl ich dva-trikrát. Súčasne i kolegyňa poškodenej z práce Q. Š. uviedla, že poškodená prišla občas s modrinami, najmenej trikrát a to na rukách a na krku, ďalšia jej kolegyňa H. G. videla ako obžalovaný poškodenú napadol tak, že ju v parku rukou udrel do oblasti hlavy, obe zhodne vypovedali, že obžalovaný poškodenej často vyvolával, napriek jej nesúhlasu ju čakával cestou do práce a táto sa ho veľmi bála, po príchode do zamestnania sa triasla a potom dost' schudla. Q. Š. potvrdila aj to, že jej poškodená hovorila, že musela spať na chodbe, pretože ju obžalovaný vyhodil z bytu, pričom bola len v nočnom oblečení a vchod bol zamknutý. Aj svedkyňa J. J. potvrdila výpovede poškodenej, keď vypovedala, že táto u nej ako u susedy a kamarátky viackrát prespala zo strachu pred obžalovaným, túto viackrát videla zbitú, poškodená mala modriny a vytrhnuté chumáče vlasov, tieto svedkyne vedeli aj o výmene zámku na vchodových dverách bytu a to z rozprávania poškodenej.

Svedok T. B. V. uviedol i to, že keď bol doma a obžalovaný chcel poškodenej ublížiť, zastal sa jej a obžalovaný vtedy odišiel na záhradu. Potvrdil, že obžalovaný, keď už spolu nebývali, sa snažil s poškodenou kontaktovať, ona to však nechcela a mala z toho nervy. Vypovedal aj o tom, že obžalovaný vymenil zámku na byte, on však nový kľúč mal a obžalovaný ho dával aj poškodenej. Táto sa ho ale bála, keďže v tom čase mohol prísť domov kedykoľvek, lebo robil v Banskej Bystrici. O strachu poškodenej z obžalovaného svedčí aj to, že si po svoje veci zo spoločného bytu prišla za asistencie polície, čo potvrdil svedok T. S., príslušník polície, ktorý vypovedal i to, že síce nemuseli zasahovať, ale obžalovaný sa správal arogantne. Požiadavka poškodenej na asistenciu polície pri tom, ako si chcela zobrať veci

zo spoločného bytu, vyplýva aj z fotokópie hlásenia zo dňa 17.10.2013. Výpoveď poškodenej potvrdil aj svedok Y. X., ktorému sa sama postupne zdôverila a podrobne popísala priebeh jej manželského spolužitia s obžalovaným, vrátane jednotlivých konfliktov a útokov, o ktorých mu hovorila obdobne ako pri svojej výpovedi zo dňa 4.6.2014, ktorú súd považoval za pravdivú. Tento svedok síce nebol priamo pri žiadnom ataku obžalovaného voči poškodenej, avšak videl v dvoch prípadoch ako sa ho zľakla a bála, keď ju viezol autom do práce a zbadala obžalovaného, ktorý na ňu čakal, keď mala vystúpiť z autobusu.

Svedkovia Q. V., T. X. H. N. X., blízki príbuzní obžalovaného, vypovedali v tom smere, že obžalovaný s poškodenou mali normálny vzťah, ak sa aj pohádali, išlo len o bežné vzájomné hádky, nakoľko obaja boli dosť temperamentní. Obžalovaný je prchkej povahy, ale rýchlo sa ukludní a nemá sklony k násiliu. Na poškodenej nevideli žiadne zranenia, ani modriny, len svedkyňa N. X. pripustila, že poškodená mala na ruke modrinu v októbri 2013, keď ju mal obžalovaný údajne vyhodiť z domu. Títo poukázali aj na to, že ak by poškodená chcela, mohla sa do bytu dostať a užívať ho a obžalovaný sa s ňou chcel kontaktovať len preto, aby si s ňou vyriešil svoje osobné a majetkové vzťahy. Je zrejmé, že títo svedkovia nemajú záujem na trestnom stíhaní obžalovaného, a už vôbec nie väzobnom, práve naopak, majú dôvod vypovedať v jeho prospech, celkovú situáciu čiastočne zľahčovať a zvýrazňovať podiel poškodenej na jej vzniku. Urobili tak i z toho dôvodu, že poškodená si podľa nich našla ešte počas vzťahu s obžalovaným, inú známosť, čo ovplyvnilo jednak konanie samotného obžalovaného voči nej, ktoré sa zhoršilo a zároveň zmenilo aj ich vzťah k poškodenej na negatívnejší. Táto ku koncu na obžalovaného nadávala, očierňovala ho, čo s odstupom času vnímali ako snahu zbaviť sa ho. Títo svedkovia však neboli neustále s obžalovaným a poškodenou, ktorí bývali vo vlastnom byte, a teda ani zďaleka nemohli byť svedkami všetkého čo sa medzi nimi odohralo. To isté platí aj pre svedkov T. W., G. I., Q. W., B. W., L. W., L. Y. U. H. Y. K., ktorí tiež vypovedali, že obžalovaný s poškodenou mali bežný vzťah, aj keď boli dosť temperamentní a niekedy dochádzalo medzi nimi k hádkam, prípadne aj nepatrným fyzickým atakom, tieto však boli obojstranné a impulzívna bola aj poškodená, nielen obžalovaný. Na poškodenej nevideli žiadne zranenia a nevnímali ju ako ženu, ktorá by bola týraná, celé to bolo nadnesené. Tu súd považuje za potrebné zopakovať, že poškodená mala tendenciu zatajovať svoju skutočnú situáciu pred okolím, čo okrem svedkov V. R. H. T. B. V. potvrdil predovšetkým znalecký posudok z odvetvia psychológie. Navyiac i svedkyňa Q. W. vypovedala, že sa obžalovaný pred ňou vyjadril, že poškodenú vyhodil z domu, lebo si s niekým písala. Aj svedok Y. K., ktorý bol dlhoročným rodinným známym, pripustil, že síce priamy fyzický útok obžalovaného voči poškodenej nikdy nevidel, ale niekoľkokrát videl na rukách poškodenej modriny, ktoré jej mal spôsobiť obžalovaný a potvrdil aj to, že poškodená u nich viackrát prespala, pretože sa s obžalovaným mali pohádať resp. tento ju mal zbiť.

Zo záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a psychológie vyplýva, že u obžalovaného neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by ho zbavovali trestnej zodpovednosti. Ide o osobnosť so zvýšenou impulzivitou, nižším prahom pre vyvolanie prudkých až agresívnych reakcií, pričom jeho agresivita sa aktivuje pri potrebe presadiť svoje riešenia a názory a je zvýraznenou črtou jeho osobnosti, prejavuje sa najmä pri zaťažujúcich a emočne napätých situáciách. Tieto nestabilné črty sú jeho trvalou výbavou a zvýrazňujú sa najmä pod vplyvom alkoholu, ktorého účinok znižoval morálne zábrany k agresívnejším formám správania sa a umožnil naplno sa prejavíť jeho povahovým črtám.

Zo znaleckých posudkov z odvetvia psychiatrie a psychológie vyplýva síce, že u poškodenej neboli zistené prejavy syndrómu týranej ženy a to v rovine psychiatickej, avšak vznikol u nej ľahký anxiózný syndróm, ktorý sa prejavoval pocitmi strachu a úzkosti, ktoré boli viazané výlučne na agresívne správanie sa obžalovaného. Takýto stav poškodenej bol síce prechodný, ale určite nie krátkodobý, no i napriek tomu správanie obžalovaného vnímala ako ťažké príkorie s následnými psychickými stresmi a vážnou traumou - depresívnou poruchou stredného stupňa. Poškodená, najmä po izolácii od obžalovaného, zmenila svoj postoj k prežitému a pre odstup času akoby zabudla na to, čo sa dialo a následne nevnímala jeho správanie až tak negatívne. Navyiac bolo zrejmé, že poškodená už počas skutku mala tendenciu k disimulácii a snažila sa zakryvať, čo sa reálne stalo. O vážnosti psychického stavu poškodenej svedčí aj to, že to u nej vyústilo do pokusu o samovraždu.

Skutočnosť, že poškodenej obžalovaný sústavne telefonoval a písal sms, potom ako už spoločne nebývali, potvrdili, okrem priznania obžalovaného, tiež svedkovia B. V., V. R. H. Y. X., v neposlednom rade to potvrdzujú aj výpisy telefónnych hovorov a fotokópie sms správ ku koncu rozhodného obdobia, z ktorých je tiež zrejmé, že obžalovaný používal na adresu poškodenej v týchto správach rôzne vulgarizmy, urážky a vyhrážky.

Súhrn vykonaných dôkazov, ktoré svedčia v prospech obžalovaného a potvrdzujú čiastočne jeho obhajobu, tohto nezbavuje trestnej zodpovednosti, pretože súhrn vykonaných dôkazov, ktoré svedčia v jeho neprospech a ktoré sú navzájom v súlade a dopĺňajú sa, prihliadajúc na ich rozsah a dôkaznú hodnotu, preukazuje, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu tak ako je vyššie uvedený.

Podľa § 208 ods.1 písm.a,b,e, ods.2 písm.d Tr.zák. zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby spácha ten, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické alebo psychické utrpenie

- a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
- b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku, alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,
- e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať,

a taký čin spácha závažnejším konaním.

Podľa § 138 písm.b Tr.zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Týranie je zlé zaobchádzanie, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, prípadne opakovanými útokmi voči blízkej alebo zverenej osobe, pričom táto osoba to pociťuje ako ťažké príkorie, nevyžaduje sa aby u blízkej alebo zverenej osoby vznikli následky na zdraví. Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a osôb, ktoré sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb pred domácim násilím. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Z hľadiska subjektu sa jedná o tzv. špeciálny subjekt, nakoľko ním môže byť len osoba, ktorá má týranú osobu v starostlivosti alebo výchove alebo je jej blízkou osobou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd kvalifikoval konanie obžalovaného uvedené v obžalobnom skutku ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a,b,e, ods.2 písm.d Tr.zák., keďže tento týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddychu, spánku a bývania a neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý mala právo užívať a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Táto okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby bola konaním obžalovaného nepochybne naplnená a pokrytá aj jeho zavinením vzhľadom na celkovú dĺžku trvania skutku, hoci počas tohto obdobia boli aj časové úseky, keď jeho útoky neboli až tak časté a intenzívne, pričom závažné bolo predovšetkým obdobie po smrti jeho otca v roku 2011 a útoky obžalovaného sa ešte vystupňovali po jeho práceneschopnosti a následnej strate zamestnania t.j. od konca roku 2012.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následky ako sú vyššie uvedené, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle, jeho pohnútkou bola celková nespokojnosť so svojim manželským životom a správaním sa poškodenej, pričom na jeho konaní sa podieľalo významným spôsobom požívanie alkoholických nápojov a ku koncu aj frustrácia zo straty zamestnania.

Obžalovaný je nezamestnaný, s poškodenou bol dňa 11.10.2014 právoplatne rozvedený, ich dve maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti poškodenej. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, ale k jeho správaniu neevidujú žiadne sťažnosti. Doposiaľ bol súdom dvakrát trestaný, prvé odsúdenie má zahladené, ešte predtým bolo v jednom prípade jeho trestné stíhanie podmienčne zastavené, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Brezno z 12.06.2013, sp. zn. OT/45/2013, právoplatným tým istým dňom, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa

§ 348 ods.1 písm.d Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 a 1 roka a trest zákazu činnosti viesť motorového vozidla akéhokoľvek druhu vo výmere 1 a 1 roka. Za priestupok proti spoluobčianskemu nažívaniu bol sankcionovaný v roku 2003 a v roku 2010 bol sankcionovaný za priestupok na úseku dopravy.

Súd hodnotil aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák.. Obžalovanému nič nepoľahčovalo, priťažovalo mu, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm.m Tr. zák.), pričom časť skutku spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a,b,e ods.2 písm.d Tr. zák., dovoľuje zákon uložiť trest odňatia slobody na 7 rokov až 15 rokov. Keďže priťažujúce okolnosti prevažovali nad poľahčujúcimi v pomere 1:0, zvyšovala sa dolná hranica ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (ust. § 38 ods.4,8 Tr.zák.), teda mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 9 rokov a 8 mesiacov až na 15 rokov. Uloženie trestu odňatia slobody v rozpätí takto stanovenej trestnej sadzby však súd považoval za neprímerane prísne, zároveň mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zohľadnil okolnosti prípadu, najmä to, že obžalovaný sa nedopustil voči poškodenej takých výrazných fyzických útokov, ktoré by mali za následok vznik závažných zranení. Spôsobil jej predovšetkým psychické utrpenie, v dôsledku ktorého ale u nej, z hľadiska psychiatrického, nenastal syndróm týranej ženy, ale len vznik ľahkého anxiózneho syndrómu, ktorý je stavom prechodným, pričom stav poškodenej sa v dôsledku izolácie od správania obžalovaného podstatne zlepšil. Táto sama žiadala súd o zhovievavosť, nechcela, aby to takto dopadlo, t.j. aby bol obžalovaný vzatý do väzby a aby mu bol uložený prísny trest, navyiac s ním už bola právoplatne rozvedená a je predpoklad, že v budúcnosti nebudú naďalej žiť v spoločnej domácnosti. O určitom postoji poškodenej k obžalovanému svedčí i to, že ešte v novembri 2013 s ním mala dobrovoľný pohlavný styk a sama priznala, že ho niekedy provokovala a správala sa k nemu vulgárne. Na jednej strane nemožno opomenúť, že obžalovaný sa už viackrát dostal do rozporu so zákonom a dopustil sa rôznej úmyselnej trestnej činnosti, avšak išlo o trestné činy menej závažného charakteru a v poslednom prípade, na ktorý súd predovšetkým prihladal, išlo o úplne iný druh trestnej činnosti.

Podľa § 34 ods.1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Podľa § 39 ods.1 Tr.zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods.3 písm.d Tr.zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby odňatia slobody aspoň 5 rokov.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam, intenzite a celkovej závažnosti konania obžalovaného a jeho následkom tomuto mimoriadne znížil trest odňatia slobody, ktorý mu uložil vo výmere 5 rokov. Keďže tento doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Okrem toho obžalovanému uložil ochranné opatrenie - ochranné ústavné protialkoholické liečenie, pretože znalci u neho zistili prejavy syndrómu závislosti od alkoholu (podľa starších klasifikácií v druhom vývojovom štádiu s rozvinutou telesnou i psychickou zložkou) a je nepochybné, že obžalovaný páchal trestnú činnosť v prevažnej časti pod vplyvom alkoholu. Ústavnú formu súd zvolil preto, že by u neho ambulantná forma nemala nádej na výraznejší úspech, predovšetkým pre postoj obžalovaného, ktorý sa zjavne snaží túto skutočnosť racionalizovať a bagatelizovať. Absolvovanie ochranného liečenia by malo zabezpečiť abstinenciu obžalovaného a pri dosiahnutí takéhoto výsledku sa prognóza vývoja jeho správania v budúcnosti javí pozitívne. Takto uložený trest, doplnený o ochranné opatrenie, v dostatočnej miere zabezpečí dosiahnutie účelu trestu, pričom obsahuje v primeranom rozsahu prvok represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie.

Poškodená T. V. náhradu škody nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.